

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 9C/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122331560
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Dulina
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:6122331560.12

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Tomášom Dulinom v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, zastúpeného: JUDr. Dušan Remeta, advokát, so sídlom Masarykova 2713/2, Prešov, IČO: 42 039 720, proti žalovanej: D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XXX, F., zastúpenej: Mgr. Ondrej Barna, advokát, so sídlom Zámocká 529/34, Stropkov, IČO: 52 824 837, o zaplatenie 10 435,10 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10 435,10 eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 10 435,10 eur od 16.05.2022 do zaplatenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu dňa 23.05.2022 domáhal voči žalovanej zaplatenia vo výške 10 435,10 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 10 435,10 eur od 16.05.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 02.02.2022 v čase okolo 14:50 hod. došlo na ceste 1/77 na juhozápadnom obchvate mesta Bardejov ku škodovej udalosti tak, že žalovaná ako vodička riadiaca a vedúca OMV zn. BMW 520 EČV: F. patriace žalobcovi, nedodržala bezpečnú vzdialenosť za vozidlom idúcim pred ňou, následkom čoho žalovaná potom ako toto vozidlo zastavilo na ceste pri dávaní prednosti vozidlu s právom prednosti jazdy, vrazila do jeho zadnej časti. Týmto vozidlom bolo OMV zn. BMW 740 EČV: F., ktoré je tiež vo vlastníctve žalobcu a ktoré v tom čase viedol jeho syn G. B.. Predmetnú škodovú udalosť zavinila žalovaná, konkrétne porušením ust. § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Jej zodpovednosť vyplýva zo správy OR PZ v Bardejove, ODI o udalosti v cestnej premávke zo dňa 06.04.2022, ako aj zo Záznamu o dopravnej nehode zo dňa 07.02.2022, ktorý žalovaná podpísala. Ani jedno z vozidiel žalobcu nebolo v čase škodovej udalosti havarijne poistené. Žalobca sa snažil dosiahnuť poistné plnenie aspoň z PZP OMV zn. BMW 520 EČV: F., ktorým bola škoda spôsobená, na opravu OMV zn. BMW 740 EČV: F., no poisťovňa to odmietla z dôvodu tzv. zákonnej výluky podľa ust. § 5 ods. 1 písm. b) bod 2. zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca sa obrátil v súvislosti s vyčíslením výšky škody vo forme nákladov na opravu oboch jeho poškodených vozidiel na spoločnosť Regnum Bavaria s.r.o., Nerudova 14, 040 01 Košice, IČO: 36 174 823, ktorá je autorizovaným autoservisom vozidiel zn. BMW. Na základe servisnej ponuky zo dňa 13.04.2022 na opravu OMV zn. BMW 740 EČV: F. boli vyčíslené náklady spolu (práca aj náhradné diely) vo výške 4.701,26 eur (a to po poskytnutí zľavy 20 %). Na základe servisnej ponuky zo dňa 22.04.2022 na opravu OMV zn. BMW 520 EČV: F. boli vyčíslené náklady spolu (práca aj náhradné diely) vo výške 5 733,84

eur (a to po poskytnutí zľavy 20 %). Aj napriek prvotne vyslovenej ochote žalovanej škodu nahradiť, táto ju nezaplatila nielen na výzvy žalobcu, ale ani po doručení predžalobnej výzvy zástupcu žalobcu a ani do dňa podania žaloby.

3. K žalobe žalobca priložil správu OO PZ v Bardejove zo dňa 06.04.2022, záznam o dopravnej nehode zo dňa 07.02.2022, uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 17.02.2022, oznámenie poisťovne zo dňa 22.02.2022, technické preukazy motorových vozidiel ev. č. F. a F., servisné ponuky zo dňa 13.04.2022 a 22.04.2022, podací hárok a informáciu o doručovaní a predžalobnú výzvu.

4. V predmetnej veci bol v upomínacom konaní Okresným súdom Banská Bystrica dňa 02.06.2022 vydaný platobný rozkaz č.k. 31Up/804/2022 - 23, proti ktorému podala žalovaná včas odpor a žalobca navrhol, aby v konaní pokračoval príslušný súd. Spis bol následne dňa 11.07.2022 postúpený príslušnému Okresnému súdu Bardejov.

5. V odpore proti platobnému rozkazu vydanému upomínacím súdom žalovaná uviedla, že žalobca sa podaným návrhom domáha jednak údajného nároku (náhrady škody), ktorý je sám o sebe sporným a titulom tohto údajného nároku aj zaplata sumy, ktorá nemá oporu v skutkovom stave veci. Poukazuje na skutočnosť, že samotný priebeh škodovej udalosti, vznik príčinnej súvislosti medzi jej údajným konaním a vznikom škody, ako aj rozsah samotnej škody možno považovať na účely vydania platobného rozkazu v upomínacom konaní za nepreukázaný, keďže v súdnom spise absentuje akákoľvek listina, ktorá by bez pochybností preukazovala vznik škodovej udalosti v takom rozsahu, ako popisuje žalobca. Správa o udalosti v cestnej premávke vydaná Okresným riaditeľstvom PZ v Bardejove zo dňa 05.04.2022 nezmieňuje nič o vzniku akejkoľvek konkrétnej škody. Pokiaľ ide o tvrdenie, že sa mala s osobou G. B. dohodnúť na tom, že žalovaná bude niesť zavinenie na vzniku škodovej udalosti, tak v skutočnosti k žiadnej dohode nedošlo, ale žalovaná bola nátlakom donútená k tomu, aby poskytla súčinnosť. Dôvodom malo byť bezproblémové vybavenie škodovej udalosti v rámci likvidácie poisťovnej udalosti. Žalovaná sa preto podpísala na predložené dokumenty, avšak v čase podpisu tieto neboli vyplnené tak, ako sú vyplnené na účely vydania platobného rozkazu. Je už na prvý pohľad viditeľné, že správa o nehode nie je vypísaná rukopisom žalovanej alebo rukopisom G. B.. Nemožno teda vylúčiť manipuláciu s popisáním rozsahu škôd na majetku žalobcu. Nie je celkom vysvetliteľné ani to, prečo žalobca nevymáha plnenie priamo od svojej poisťovne, hoci aj len na jedno z dvoch vozidiel, keďže obe vozidlá museli byť povinne zmluvne poistené. V ďalšom prípadnom konaní bude žalovaná trvať na účasti poisťovne v súdnom konaní. Pokiaľ ide o ustálenie samotnej výšky škody, nemožno podľa názoru žalovanej vychádzať z ponuky servisu, ktorý reálne žiadnu opravu nevykonal. Keďže nie je možné bez pochybností určiť presný rozsah údajných škôd, nie je logicky možné určiť ani presný rozsah opravy. Samotné vozidlá boli vyrobené v r. 2011 resp. v r. 2004 a v čase vzniku prípadnej škody na týchto vozidlách ich trhovú cenu nezodpovedá nákupnej cene nového vozidla. Oprava opotrebovanej veci nemôže znamenať zhodnotenie veci. Účelom inštitútu náhrady škody je len nahradiť to, o čo sa znížila hodnota poškodenej veci z dôvodu škodovej udalosti. Ak teda trhovú hodnotu porovnateľného osobného motorového vozidla s vekom 18 rokov je 8 000 eur, nemôže oprava časti takého vozidla stáť takmer 6 000 eur, navyše, ak nejde o takú škodu, ktorá by mala za následok neupotrebitelnosť motorového vozidla. Samotný žalobca viackrát pri mimosúdnych rokovaníach uviedol, že si vozidlo servisuje svojpomocne, keďže je automechanikom a vie si vozidlá, ktoré vlastní aj sám servisovať. Z uvedeného sa javí, že žalobca sa podanou žalobou v skutočnosti chce na úkor žalovanej bezdôvodne obohatiť. Žalovaná neuznáva peňažný nárok uvedený v platobnom rozkaze v celom rozsahu.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej voči platobnému rozkazu uviedol, že základ nároku je v predmetnej veci daný a bol žalobcom riadne preukázaný. Škodovú udalosť zo dňa 02.02.2022 zaviniť žalovaná, konkrétne porušením ust. § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Jej zodpovednosť vyplýva zo správy OR PZ v Bardejove, ODI o udalosti v cestnej premávke zo dňa 06.04.2022, ako aj zo Záznamu o dopravnej nehode zo dňa 07.02.2022, ktorý žalovaná podpísala. Priebeh nehody, zavinenie žalovanej za jej spôsobenie a rozsah škody na oboch vozidlách môže v konaní preukázať aj jej ďalší účastník - syn žalobcu G. B., ktorého navrhol žalobca vypočuť. Zodpovednosť žalovanej za škodu a jej vedomosť o tejto okolnosti vyplýva aj z jej prvotného prejavu vôle, ktorým žalobcovi oznámila, že je ochotná škodu nahradiť, k čomu však nepristúpila až po oznámení jej predbežnej výšky a následne už prerušila so žalobcom akúkoľvek komunikáciu, pričom žiadne ani čiastočné plnenie mu doposiaľ neposkytla. Keďže žalovaná sa dňa 02.02.2022 dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a na mieste nehody jej bola uložená sankcia - pokarhanie,

mal by byť tento jej priestupok zaznamenaný aj v karte vodiča. Rozsah poškodení oboch vozidiel preukazuje žalobca fotografiami svojimi, ale aj vyhotovenými príslušníkom polície, ktorý dokumentoval predmetnú škodovú udalosť na mieste samom dňa 05.02.2022. Aj týmto je preukázaná príčinná súvislosť s konaním žalovanej a vznikom škody. Žalobca poprel vyslovene klamlivé tvrdenia žalovanej, že Záznam o dopravnej nehode zo dňa 07.02.2022 podpisovala pod nátlakom a ako nevyplnené tlačivo, resp. že malo dôjsť k „manipulácii s popisáním rozsahu škody“. Predmetný záznam bol vypísaný až 5 dní po nehode, teda žalovaná nemohla byť zmätená, či rozrušená z udalosti, aby nevedela, čo podpisuje. Záznam bol vypísaný v kancelárii poisťovne KOOPERATIVA v Bardejove na Radničnom námestí 22 pracovníčkou poisťovateľa H. I., za prítomnosti žalobcu, žalovanej a jeho syna, a to podľa informácií poskytnutých žalovanou a synom žalobcu, vrátane rozsahu poškodení. Záznam bol žalovanou riadne prečítaný a následne bez výhrad podpísaný. Ako zmätočná vyznieva námietka žalovanej, prečo si žalobca nevymáhal plnenie aspoň na jedno vozidlo z PZP druhého vozidla. Už v žalobe to bolo uvedené a k žalobe bol predložený aj list poisťovateľa zo dňa 22.02.2022 o odmietnutí poskytnutia poistného plnenia z PZP z dôvodu tzv. zákonnej výluky podľa ust. § 5 ods. 1 písm. b) bod 2. zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Pri výške škody je možné vychádzať z cenovej ponuky autorizovaného autoservisu zn. BMW. Škoda, teda ujma v majetkovej sfére žalobcu v dôsledku poškodenia oboch jeho vozidiel predsa konaním žalovanej už vznikla, cenová ponuka túto škodu vo forme nákladov na opravu vozidiel len vyčísluje a konkretizuje. Ak žalovaná namieta takúto výšku škody, pre účinné popretie tvrdení žalobcu musí uviesť jej skutkové protitvrdenie o výške škody, čo neurobila, preto je toto jej popretie neúčinné (§ 151 ods. 2 CSP) a súd na neho neprihliada. Následne vykonal autoservis prehliadku oboch vozidiel vrátane ich odstrojenia (rozobratia), kde zistil aj ďalšie škody nie viditeľné pri vonkajšej ohliadke. Práve autorizovaný autoservis predstavuje odborne spôsobilú osobu na posúdenie rozsahu poškodení vozidiel. Podľa nich predsa určil aj rozsah potrebnej opravy, ktorej náklady vyčíslil v predložených cenových ponukách. Oprava havarovaných vozidiel nikdy nepredstavuje ich zhodnotenie. Opravou, aj s použitím nových dielov, sa nedosiahne úplne ani všeobecná hodnota vozidla pred dopravnou nehodou, lebo búrané vozidlo už nikdy nedosiahne hodnotu akú malo predtým. Žalovaná bez predloženia akéhokoľvek dôkazu tvrdí cenu porovnateľného vozidla vo výške 8 000 eur. Keďže nie je zrejmé odkiaľ čerpá takýto údaj, nevie sa k tomu žalobca relevantne vyjadriť. Pre úplnosť predložil žalobca súdu kúpnu zmluvu na obe vozidlá. Kúpnu zmluvou zo dňa 13.12.2021 žalobca kúpil vozidlo BMW 740 (EČV: F.) za kúpnu cenu vo výške 28.000 Eur, teda cena opravy 4 701,26 eur je primeraná. Kúpnu zmluvou zo dňa 03.05.2019 žalobca kúpil vozidlo BMW 520 so špeciálnou a jedinečnou úpravou Ac Schnitzer (EČV: F.) za kúpnu cenu vo výške 15 000 Eur, teda cena opravy 5 733,84 eur je stále primeraná. V roku 2004 bolo vyrobených len pár kusov vozidiel BMW 520 v tejto edícii a sú prakticky nezohnateľné. Žalovaná preto nemôže porovnávať toto vozidlo žalobcu s cenou bežne továrensky vyrábanej edície BMW 520, typ E60. Hrubým klamstvom je tvrdenie žalovanej, že na mimosúdnych rokovaniach jej mal žalobca uviesť, že si ako automechanik servisuje vozidlá svojpomocne. Žalobca sa stretol so žalovanou a jej matkou len raz, nie viackrát. Na tomto stretnutí nič podobné ohľadne servisovania či opravy vozidla neuviedol a popiera toto nepravdivé tvrdenie žalovanej. Žalobca je síce vyučený automechanik, ale túto činnosť nikdy nevykonával a ani si svojpomocne nikdy svoje vozidlá neopravoval. Žalobca na to nemá prostriedky, priestory, nástroje a ani potrebnú techniku. Určite by tak navyše pri takýchto drahých vozidlách ani nerobil. Vyžadovaná je odborná oprava autorizovaným servisom. Napokon je potrebné uviesť, že aj keby žalobca opravu vedel/dokázal urobiť odborne aj sám, nie je tak povinný konať, preto je táto námietka žalovanej úplne bezpredmetná. Prílohu tohto podania tvorí fotodokumentácia poškodených motorových vozidiel, čestné vyhlásenie H. I. zo dňa 07.07.2022 a kúpne zmluvy na motorové vozidlá zo dňa 13.12.2021 a 03.05.2019.

7. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 16.10.2023, ktorého sa zúčastnili sporové strany a ich zástupcovia. Súd na uvedenom pojednávaní uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 13.11.2023.

8. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 13.11.2023, č.k. 9C/43/2022 – 108 žalobe v celom rozsahu vyhovel.

9. Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 15.04.2025, č.k. 18Co/38/2024 – 190, právoplatným dňa 21.05.2025 prvotné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd argumenty žalovanej o predčasne vydanom rozhodnutí súdom prvej inštancie považoval za dôvodné. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v danom prípade nebolo podľa

zrušujúceho uznesenia opodstatnené vychádzať výlučne zo záverov šetrenia stretu dvoch motorových vozidiel príslušnou políciou. Z doteraz vykonaného dokazovania vyplynulo, že k stretu vozidiel došlo tak, že vozidlo, ktoré viedla žalovaná, bolo v postavení druhého vozidla. Vodič v poradí prvého vozidla, syn majiteľa oboch motorových vozidiel, uviedol, že bol nútený zabrzdziť motorové vozidlo pre umožnenie jazdy vozidla rýchlej záchranej služby. Súd prvej inštancie nevenoval ďalším okolnostiam prejednávanej veci, ako sú: a) skúsenosti žalovanej s vedením motorového vozidla, b) vedomosti a súhlasu žalobcu k „zapožičaniu“ motorového vozidla žalovanej a nakoniec c) pri zaviazaní žalovanej na plnenie nezohľadnil jej osobné a majetkové pomery a pomerne vysokú sumu ju zaviazal zaplatiť naraz, v krátkej lehote. Úlohou súdu prvej inštancie bude zaoberať sa s námietkami žalovanej, vyhodnotiť existenciu dôvodov osobitného zreteľa (§ 450 OZ) (uvedených vyššie) a prípadne aj ďalších okolností, ktoré vyplývajú v priebehu konania.

10. Po zrušení prvotného rozhodnutia súd prvej inštancie nariadil na prejednanie veci pojednávanie na termín 22.09.2025. Pojednávanie sa uskutočnilo v prítomnosti zástupcov sporových strán a žalobcu.

11. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou s prílohami, vyjadreniami sporových strán a ich prílohami, listinami predloženými zástupcom žalobcu na pojednávaní dňa 16.10.2023, výsluchom svedka G. B., žalovanej ako aj prednesmi zástupcov sporových strán a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe. Poukázal na svoje skoršie písomné vyjadrenia. Má za to, že bola preukázaná zodpovednosť žalovanej za škodovú udalosť a bola preukázaná výška ňou spôsobenej škody. S námietkami žalovanej sa nestotožňuje, nakoľko svoje tvrdenia nepreukázala a nevyužila poslednú možnosť, aby sa vyjadrila k podaniu žalobcu. Žalovanou spôsobená škoda nastala momentom, kedy došlo k poškodeniu motorových vozidiel a ich opravou vozidiel nedochádza k ich zhodnoteniu. Žalovaná podľa právneho zástupcu žalovaného nepriblížila to, prečo sa domnieva, že škodu nezavinila. Ohľadom plnenia titulom PZP poukázal na to, že poisťovňa odoprela plniť z dôvodu zákonnej výluky. Uviedol, že bol daný základ nároku, ktorý vyplýva z predložených listín a z výpovede žalovanej, ktorá uviedla, že škodovú udalosť zavinila. Odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 4Cob/37/2020 z 29.04.2021. Za škodu na motorovom vozidle škodovou udalosťou je považované znehodnotenie motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti a pre škodu nie je relevantné, či boli následne vynaložené peňažné prostriedky na jeho opravu. Žalobca výšku škody preukázal faktúrami. Účelom náhrady škody nie je to, aby sa na úkor poškodeného prenášala na neho časť nákladov v súvislosti s prinavrátením vozidla do pôvodného stavu. Pokiaľ ide o obranu žalovanej má za to, že táto nevyužila prostriedky procesnej obrany a procesného útoku riadne a včas. Motív konania a vzťah žalobcu a jeho syna k žalovanej považuje za irelevantné, pričom žalovaná výšku škody poprela neúčinne. Škoda vznikla u žalobcu, aj keby motorové vozidlá nedal opraviť. K námietke žalovanej ohľadom úhrady škody z PZP poukazujem na doložený list poisťovne, ktorá odmietla plniť s poukazom na zákonnú výluky. Opravou poškodeného motorového vozidla, nikdy nedôjde k jeho zhodnoteniu. Žalobca sa vyjadril k záverom rozhodnutia odvolacieho súdu na základe výzvy súdu prvej inštancie. Zmyslom inštitútu náhrady škody je jej reparácia. V prejednávanej veci nie je daný spravodlivý dôvod na uplatnenie moderácie náhrady škody. Zo strany žalovanej ani moderácia náhrady nebola navrhovaná. Poukázal na odôvodnenie zrušeného rozhodnutia súdu prvej inštancie. Zodpovednosť žalovanej za škodu je jednoznačne preukázaná správou policajného zboru, dokladmi pre poisťovňu, výpoveďou syna žalobcu, priznaním žalovanej ako aj fotodokumentáciou. Na moderáciu náhrady škody nie sú dané dôvody, a to s poukazom na rozhodnutia súdov citovaných v jeho vyjadrení k záverom rozhodnutia odvolacieho súdu. Oprávnenie moderovať náhradu škody predstavuje výnimočný inštitút. V predmetnej veci poukazuje tiež na to, že žalobca nežiadal náhradu škody titulom užívania iného motorového vozidla. Za 3,5 roka je vyčíslená škoda možno v rozsahu 70 % vzhľadom na infláciu a za takú sumu už žalobca motorové vozidlá neopraví. Žalobu považuje za dôvodnú a žiada priznanie náhrady trov konania. Lehotu na plnenie navrhuje 30 dní, a to aj s poukazom na to, že k vzniku škody došlo pred 3,5 rokmi. Z elektronického súdneho spisu má vedomosť o tom, že aj zástupca protistrany bol vyzvaný na zaujatie stanoviska k záverom odvolacieho súdu, avšak nevyjadril sa. Tvrdenia zástupcu protistrany sú nepravdivé a zavádzajúce. Žaloba nie je šikanózna, nemá súvis so vzťahom syna žalobcu a žalovanej. Rieši sa náhrada škody. Jediný konflikt skončil zastavením priestupkového konania ešte pred vydaním prvotného rozhodnutia. K žiadnemu ďalšiemu incidentu nedošlo. Žalovaná v žiadosti o oslobodenie od platenia súdneho poplatku uviedla, že vysokoškolské štúdium ukončuje dňa 30.06.2025. Žalovaná nepreukázala to, že stále študuje na vysokej škole. Ani študent bez príjmu nepredstavuje dôvod na

aplikáciu moderačného práva v zmysle ním citovaných rozhodnutí. Protistrana produkuje len vágne tvrdenia o nátlaku žalobcu na žalovanú. Žalovaná mala produkovať svoje tvrdenia skôr. K spôsobeniu škody došlo dňa 02.02.2022. Žalovaná nereagovala na predžalobnú výzvu v čoho dôsledku bola dňa 23.05.2022 podaná žaloba. Incident, ktorý sa mal stať v septembri alebo v októbri 2022, teda po podaní žaloby, s prejednávanou vecou nesúvisí. Pridržiava sa podanej žaloby a písomných a ústnych vyjadrení. Bolo preukázané, že škodu zavinila žalovaná. Žalovaná nepoprela výšku škody a nebola preukázaná iná výška škody. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie skúmať existenciu dôvodov odôvodňujúcich moderáciu uplatneného nároku. Žalovaná mala v čase škodovej udalosti vodičský preukaz už 3 roky, žalobca bol jej spolujazdcom. Žalovaná vedené motorové vozidlo poznala, jeho technický stav bol v poriadku. Žalobca o požičaní motorového vozidla žalovanej nevedel. Majetkové pomery žalovanej začali byť tvrdené až v odvolacom konaní a tieto boli tvrdené len vo vzťahu k oslobodeniu od platenia súdneho poplatku. Žiadne relevantné dôvody hodné osobitného zreteľa na moderáciu uplatneného nároku nie sú dané. Navrhuje, aby súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

13. Zástupca žalobcu vo vyjadrení zo dňa 04.06.2025 uviedol, že konštatovanie odvolacieho súdu uvedené v bode 24. zrušujúceho uznesenia je chybné a arbitrárne. Zo súdneho spisu, z rozsudku súdu prvej inštancie – jeho odôvodnenia, ako aj vykonaného dokazovania predsa vyplýva množstvo ďalších dôkazov o zavinení dopravnej nehody zo strany žalovanej a nejde len o šetrenie políciou. Táto pre konanie najpodstatnejšia okolnosť bola žalobcom riadne a dostatočne preukázaná. Škodovú udalosť zo dňa 02.02.2022 zavinila žalovaná, konkrétne porušením ust. § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Jej zodpovednosť vyplýva zo správy ORPZ v Bardejove, ODI o udalosti v cestnej premávke zo dňa 06.04.2022. Priebeh nehody, zavinenie žalovanej za jej spôsobenie a rozsah škody na oboch vozidlách potvrdil aj vypočutý svedok – syn žalobcu G. B.. Nárazom vozidla, ktoré viedla žalovaná, do zadnej časti motorového vozidla vedeného G. B. bola spôsobená na oboch motorových vozidlách škoda, čo bolo preukázané predloženou fotodokumentáciou a táto skutočnosť vyplynula aj z listín predkladaných poisťovni. Žalovaná a svedok G. B. popísali rozsah poškodení zhodne s rozsahom poškodení uvádzaným v zázname o dopravnej nehode ako aj vo formulári o uplatnení o nároku na náhradu škody. Priebeh škodovej udalosti zo dňa 02.02.2022 taktiež vyplýva z listín predkladaných poisťovni pri oznamovaní škodovej udalosti a pri uplatňovaní náhrady škody titulom PZP, ktoré obsahujú zjednodušený náčrt vozidiel v čase vzniku nehody, z ktorého vyplýva, že vozidlo vedené žalovanou zozadu narazilo do motorového vozidla patriaceho žalobcovi. Zodpovednosť žalovanej za škodu a jej vedomosť o tejto okolnosti vyplývala predsa aj z jej prvotného prejavu vôle, ktorým žalobcovi oznámila, že je ochotná škodu nahradiť, k čomu však nepristúpila po oznámení jej predbežnej výšky. Za dôležité, ale potrebuje žalobca v tejto súvislosti poukázať najmä na samotnú výpoveď žalovanej, ktorá pri svojom výsluchu na pojednávaní konanom dňa 16.10.2023 sama uviedla a potvrdila, že ona zavinila nehodu (str. 5 zápisnice, tretí odsek zhora) a že voči uznaniu jej zavinenia pri spôsobení dopravnej nehody vo vzťahu k polícii (ODI) nedávala žiadnu námietku. Rozsah poškodení oboch vozidiel bez pochybnosti preukazuje, že žalovaná v určitej vyššej rýchlosti narazila do vozidla vedeného D. Tereleckým pred ňou, ktorý zastavil nielen preto, že zaregistroval sanitku idúcu po hlavnej ceste s výstražnými znameniami, ktorej dával prednosť, ale aj preto, že prišiel na križovatku z bočnej cesty (od obce Mihaľov), kde sa mienil dostať na hlavnú cestu – obchvat (viď fotografie z umiestnenia vozidiel ihneď po nehode). Tieto okolnosti jednoznačne vylučujú verziu žalovanej o skoršom odbočení sanitky z hlavnej cesty smerom na ulicu Komenského, o zastavení oboch vozidiel a až následnom pohnutí sa, lebo škody na vozidlách by pri tak nízkej rýchlosti pri ich rozjazde neboli vznikli v takom veľkom rozsahu. Súd prvej inštancie už správne v tejto súvislosti uzavrel, že: „Pokiaľ by žalovaná viedla vozidlo v súlade s povinnosťou, ktorá je jej uložená ustanovením § 17 ods. 1 zákona o cestnej premávke, udržiavala by za vozidlom vedeným svedkom G. B. dostatočný odstup na to, aby mohla zareagovať na jeho brzdenie, prípadne zastavenie, čím by k stretu motorových vozidiel a následnému vzniku škody na vozidlách nedošlo. Zo subjektívnej stránky súd konštatuje u žalovanej nedbanlivostné zavinenie škodovej udalosti, kedy žalovaná ako osoba disponujúca kvalifikáciou na vedenie motorového vozidla mohla a mala poznať potrebnú vzdialenosť na zastavenie vozidla tak aby nedošlo k ich nárazu, a to aj pri prudkom zastavení pred ňou idúceho vozidla a po vyhodnotení situácie mala bezpečne a primeraným spôsobom motorové vozidlo zastaviť za vozidlom žalobcu, ktorý v tom čase dával prednosť sanitke.“. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, v podaní citovanej právnej teórie aj judikatúry, ako aj podľa názoru žalobcu, nie sú v prejednávacom prípade dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 450 OZ. Navyše je potrebné zohľadniť, že žalobca si od žalovanej uplatňuje len priamu škodu, ktorú spôsobila na oboch vozidlách. Neuplatňuje si však náhradu škody vo forme ušlého zisku pre nemožnosť vozidlá dlhodobo používať a ani náklady na zabezpečenie náhradných vozidiel počas

primeranej doby, kde by sa uplatňovaný nárok na náhradu škody voči žalovanej násobne navýšil. Teda je možné konštatovať, že už samotný žalobca pristúpil k žalovaniu náhradu škody v oveľa nižšej výške, ako si uplatniť mohol, čím bola už žalovanej poskytnutá významná úľava. Žalovaná má vodičský preukaz od 17 rokov, teda k dátumu nehody viac ako tri roky. V období, kedy mohla viesť motorové vozidlo len pod dohľadom (dozorom) spolujazdca (do 18-teho roku života) bol žalobca jedným zo zapísaných / evidovaných spolujazdcov, takže žalovaná viedla aj jeho motorové vozidlo (BMW 520, ev.č.: F.). Často jazdila na tomto jeho aute, bola na neho zvyknutá, mala dostatočnú vodičskú prax a vozidlo dobre poznala. V čase dopravnej nehody mala žalovaná vodičský preukaz približne 3 roky a počas tých 3 rokov aktívne jazdila na vozidlách, vrátane vozidla BMW 420XD, ktoré jej poskytla jej matka, čo potvrdzuje jej ďalšie skúsenosti s vedením porovnateľných motorových vozidiel. Žalobca o zapožičaní motorového vozidla žalovanej v daný deň nevedel, takže jej ani na to neudellil súhlas. Dozvedel sa o tom až po dopravnej nehode. Vek a majetkové pomery žalovanej v čase spôsobenia škody (študent VŠ, bez príjmu), či samotná sociálna situácia žalovanej, ktoré je nezamestnaná a je v hmotnej núdzi, nepredstavujú samy osebe dôvody hodné osobitného zreteľa a dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 450 OZ. Analogicky by sa to malo aplikovať aj vo vzťahu k určeniu lehoty na plnenie pre žalovanú v časovo dlhšom období alebo pri povolení prípadných splátok. Žalovaná počas celého prvoinštančného konania (v odpore, pri jej výsluchu na pojednávaní dňa 16.10.2023, v podanom odvolaní), a to ani prostredníctvom jej právneho zástupcu (pri jeho prednesoch), vôbec nepoukazovala na jej osobné a majetkové pomery, tieto netvrdila a ničím ani nepreukazovala, a to v žiadnej súvislosti, teda ani vo vzťahu k aplikácii ust. § 450 OZ a už vôbec vo vzťahu k určeniu dlhšej paričnej lehoty (lehoty na plnenie) alebo pre povolenie splátok, či nepriznaniu náhrady trov konania. Preto nemal súd prvej inštancie žiaden relevantný dôvod sa týmito okolnosťami zaoberať či skúmať splnenie zákonných podmienok a výtka zo strany odvolacieho súdu v tejto súvislosti je tak úplne bezpredmetná a znovu nesprávna. Žalovaná až po podaní odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žiadosť o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za odvolanie (a len vo vzťahu k tejto žiadosti), kde postupne predkladala doklady (cielené v snahe naťahovať čas do predloženia spisu odvolaciemu súdu) a až tam uviedla svoje pomery takto: „Žalovaná je študentkou vysokej školy - Technickej univerzity v Košiciach v dennej forme. Predpokladaný dátum ukončenia štúdia je 31.06.2025. Uvedené tvrdenie žalovaná doložila aj potvrdením vysokej školy. Dostáva výživné od otca v priemere 80 eur mesačne. Býva na adrese Mihaľov 4359/67A v rodinnom dome, ktorého vlastníkom je matka. Je slobodná a navrhuje zohľadniť uvedené skutočnosti, že je študentkou denného štúdia, že nemá žiadny príjem a jej disponibilné finančné prostriedky predstavujú len také finančné prostriedky, ktoré používa na pokrytie jej nevyhnutných výdavkov spojených s výkonom jej štúdia.“. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaná pochádza z dobre situovanej rodiny. Jej matka D. F. D., J. E. je lekárka v odbore všeobecné lekárstvo s dlhoročnou praxou a zabehnutou ambulanciou s nadštandardnými príjmami (podnikajúca prostredníctvom spoločnosti MEDISOR, s.r.o., Lesná 4, 086 33 Zborov, IČO: 43 872 255 – tržby za posledné dva roky nad 200.000 Eur). Samotná žalovaná uviedla, že predpokladaný termín ukončenia jej vysokoškolského štúdia je k 30.06.2025, čo je tento mesiac, čím získa spôsobilosť sa samostatne živiť a zarábať. Ďalej je potrebné vnímať celkový čas trvania samotného súdneho sporu, ako aj čas uplynutý od samotnej dopravnej nehody. Žalovaná spôsobila škodu dňa 02.02.2022 a následne prisľúbila s jej matkou žalobcovi, že ju uhradia, čo sa nestalo. Žalovaná si tak bola vedomá jej peňažnej povinnosti a už v tom čase deklarovala, že škodu nahradí, teda celkom zjavne disponovala (logicky od svojej matky) dostatkom finančných prostriedkov na tento účel. Dňa 29.04.2022 právny zástupca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu škody žalobcovi vo výške 10 435,10 eur, a to najneskôr do 15.05.2022, čo žalovaná neuskutočnila. Žalobca podal žalobu na upomínací súd dňa 23.05.2025. Ku dňu spísania tohto vyjadrenia tak trvá súdne konanie už viac ako tri roky a po neopodstatnenom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu je znovu spor vo fáze prvoinštančného konania, ktoré kým bude ukončené a v prípade podaného odvolania niektorou stranou sporu sa znovu časovo aj s trvaním odvolacieho konania natiahne minimálne o 1,5 až 2 roky. Za týchto okolností (dostatok financií na plnenie poskytnutím od matky žalovanej, ukončenie štúdia zo strany žalovanej s možnosťou pracovného príjmu a dĺžka trvania sporu) a pri vedomosti žalovanej o existencii jej platobnej povinnosti, kde si mohla finančné prostriedky už začať kumulovať v dostatočnom rozsahu, by bolo absolútne nespravodlivé, aby jej súd poskytol dlhšiu ako základnú zákonnú lehotu na plnenie, či nebodaj povolil splátky judikovaného nároku. Napriek tomu žalobca súhlasí so zaviazaním žalovanej na plnenie v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. K vyjadreniu bola priložená žiadosť o zapísanie osoby sediacej na mieste spolujazdca vedľa vodiča.

14. Zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Poukázal na to, že náhrada škody má odzrkadľovať reálnu škodu, pričom opravou motorového vozidla dôjde k jeho zhodnoteniu.

Poukázal aj na ustanovenie § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) s tým, že škoda na motorovom vozidle ev. č. F. musí byť refundovaná z PZP a žalobca nemôže žiadať o plnenie žalovanú. K spôsobeniu škody nedošlo konaním žalovanej, ktorú navrhol v konaní vypočuť. Zástupca žalovanej má za to, že vyjadrený predbežný názor súdu je reštriktívny a izolovaný. Je potrebné skúmať príčinnú súvislosť a pohnútku G. B., ktorý mal dôvod vytvorenia tejto situácie, nakoľko vzťah žalovanej s ním nebol dobrý, a týmto chcel ich nepriaznivý vzťah naprávať. Konanie žalobcu navyše považuje za rozporné s dobrými mravmi, na čo treba pri vyhodnocovaní prípadu prihliadať. Súd v predmetnej veci nemôže vychádzať len z dôkazov žalobcu, ale musí brať do úvahy aj kontext, a teda situáciu medzi tými tromi osobami, hlavne žalovanou a G. B.. Žalovaná uviedla okolnosti, ktoré majú za následok vznik okolností, z ktorých je zrejmé, že na ňu bol vyvíjaný nátlak ohľadom uvádzania okolností spáchaného priestupku a ohľadom uplatnenej náhrady škody. Pohnútku k tomu ako došlo k pohybu áut svedok G. B. nechcel ozrejmiť a tieto skutočnosti zamlčal. V danom prípade nejde o klasickú náhradu škody, ale o špecifickú situáciu, pri ktorej sa skúma prečo došlo k nárazu motorových vozidiel, ktorý nemôže byť pričítaný žalovanej. Ohľadom škody, ktorú utrpelo vozidlo vedené G. B. uviedol, že táto musí byť refundovaná z PZP. V predmetnej veci sa uplatňuje nárok na náhradu škody v rozpore s dobrými mravmi. Na vozidlo F. sa zákonná výluka z PZP nevzťahuje, a preto navrhuje žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Má za to, že súdom neboli vyhodnotené všetky argumenty žalovanej a je potrebné sa zaoberať všetkou relevantnou argumentáciou. Poukazuje na odsek 23. zrušujúceho uznesenia a aj na potrebu aplikovať moderačné právo k uplatnenému nároku. Žalobca po zrušení prvotného rozhodnutia neprodukoval žiadne argumenty, ktorými by svoj domnelý nárok ozrejnil. Navrhuje žalobu zamietnuť. Žalovaná je študentkou bez príjmu. Zároveň poukazuje na to, že žalobca je vlastníkom obidvoch motorových vozidiel, pričom syn žalobcu mal so žalovanou partnerský vzťah, ktorý stroskotal a žaloba je pomstou za to. Medzi synom žalobcu a žalovanou došlo po prvotnom rozhodnutí k fyzickému incidentu, ktorý bol predmetom vyšetrovania. Protistrana vyvíja nátlak na žalovanú a šikanuje ju. Dôkaz predložený žalobcom nemôže žalobu odôvodňovať a predložená listina nie je podpísaná, preto na ňu nemožno prihliadať. K fyzickým incidentom v minulosti došlo, čo potvrdil aj zástupca protistrany. Je tu dôkaz o prístupe žalobcu, resp. jeho syna k žalovanej a tieto skutky kvalifikované ako dva skutky boli riešené viacerými štátnymi orgánmi. Listina predložená protistranou nie je podpísaná žalovanou, ale len jej zákonným zástupcom, teda táto listina nie je platná. V tlačive oslobodenia od platenia súdneho poplatku bolo uvedené ukončenie štúdia žalovanej ku dňu 30.06.2025, avšak žalovaná má individuálny študijný plán, čo je možné preukázať, ale nepovažuje to za potrebné preukazovať. Má za to, že sú dané dôvody na aplikáciu moderačného práva súdu vo vzťahu k uplatnenému nároku. Poukazuje na svoju skoršiu argumentáciu a navrhuje žalobu zamietnuť. Žalobca neprodukoval dostatočné tvrdenia a neunesol dôkazné bremeno. Z výpovedí vyplynulo, že dôvodom vzniku škodovej udalosti mala byť prechádzajúca sanitka, kvôli ktorej žalobca prudko zabrzdil. Prejazd tejto sanitky nebol v konaní preukázaný. Škodovú udalosť spôsobil syn žalobcu, ktorý brzdil náhle, nečakane a úmyselne. Z výpovedí bolo ďalej preukázané, že syn žalobcu situáciu narafičil tak, že sa mu pokazilo pred domom žalovanej auto, a túto týmto spôsobom vylákal, aby viedla poškodené motorové vozidlo a následne žalobca spôsobil škodovú udalosť. Žalovaná poskytla súčinnosť a v poisťovni nedošlo k snahe o získanie poistného plnenia. Žalobca neprodukoval dôkaz, že by žiadal poisťovňu o prešetrenie poistnej udalosti. Dôvodom podania žaloby je zlý partnerský vzťah syna žalobcu a žalovanej. Skúsenosti žalovanej s vedením motorového vozidla neboli preukázané a tieto nepreukazujú ani tvrdenia o dĺžke udeleného vodičského preukazu. Nebolo v konaní preukázané, že by žalovaná poznala technický stav motorového vozidla, pričom žalovaná tvrdila, že jeho technický stav nebol vyhovujúci. Poukazuje na ustanovenie § 5 ods. 1 písm. b) bod II. zákona o PZP, pričom jeho aplikáciu navrhuje pre prípad posúdenia uplatneného nároku ako dôvodného. Nebolo preukázané, že by žalovaná zavinila vznik škody. Navrhuje preto žalobu zamietnuť.

15. Na návrh zástupcu žalovanej bola na pojednávaní dňa 16.10.2023 vypočutá žalovaná, ktorá uviedla, že začiatok vzťahu so synom žalobcu (G. B.) bol dobrý, ale asi po dvoch rokoch sa to pokazilo. Syn žalobcu je žiarlivý, do ich vzťahu sa zapojil aj jeho otec (žalobca). Nehode dňa 02.02.2022 predchádzala hádka s G. B., kedy sa jej vyhrážal, že ju vybrzdí. K nehode uviedla, že v tom čase vozidlá zastavili dole na obchvate, kde žalovaná ňou vedené vozidlo zastavila za vozidlom vedeným G. B., pričom v tom čase zľava prichádzala sanitka, ktorá bola v odbočovacom pruhu. Sanitka mala zapnutú smerovku na ulicu Komenského a nešla popred ich vozidlá, na čo sa žalovaná s vozidlom pohla, pretože sa pohlo vozidlo vedené G. B. a následne došlo medzi vozidlami k nárazu. G. B. následne s úsmevom vystúpil, povedal žalovanej, že vec vyriešia tým, že uvedie, že motorovým vozidlom nabúral jeho otec. Po jednej

hodine jej žalobca prišiel nadávať. Boli vtedy asi dve hodiny v aute a vec následne riešila polícia, od ktorej žalovaná dostala pokutu. G. a jeho otec podmieňovali uplatňovanie náhrady škody tým, že ak sa s G. dá žalovaná dokopy, nebudú od nej nič žiadať, čo povedali aj matke žalovanej. Škodovú udalosť boli oznámiť v poisťovni, kde uviedli, že sanitka išla popred ich vozidlá, ale tomu tak nebolo. Žalobca jej potom v poisťovni na chodbe povedal, aby uviedla, že nestihla zabrzdiť a že to nie je tak ako hovorila (ako to vnímala žalovaná), za tým účelom, aby žalovaná nič neplatila. Motorové vozidlo žalobcu viedla, pretože ju k tomu G. B. prinútil. Žalovaná vozidlo viesť nechcela, na to jej však povedal (G. B.), že on pôjde pomaly. Žalovaná sa ho pýtala, či je auto vo vyhovujúcom technickom stave. Podľa žalovanej nemalo dobré gumeny. V poisťovni bola pri oznamovaní škodovej udalosti prítomná aj jej rodinná známa, pani K., ktorá bola svedkyňou prehovárania zo strany žalobcu na chodbe v poisťovni. Pri oznamovaní škodovej udalosti so žalovanou pracovníčka poisťovne nekomunikovala, komunikovala len so žalobcom a jeho synom. Následne pracovníčka volala žalovanej, že spôsobenú škodu poisťovňa nepreplatí. Formulár pri uplatňovaní nároku na náhradu škody vyplňala zamestnankyňa poisťovne. G. B. po nehode bol zo začiatku na žalovanú milý. Začal jej hovoriť aby sa dali dokopy. Uviedol, že jeho otec sa chce s ňou porozprávať. Žalovaná sa s ním aj s G. porozprávala a keď išla domov, zabránili jej v prechode, začali ju osočovať a následne jej G. povedal, že ju ľúbi. Na otázku zástupcu žalobcu či viedla motorové vozidlo ev.č. F. dňa 02.02.2022 po juhozápadnom obchvate Bardejova odpovedala žalovaná kladne. K nehode došlo tak, že G. B. zastal s vozidlom pred ňou, zľava prichádzala sanitka, ktorá sa zaradila do odbočovacieho pruhu. Obidve vozidlá stáli. G. sa na to pohol. Sanitka mala zapnutú smerovku doľava, žalovaná sa na ňu pozrela a potom sa pozerala pred seba a pohla sa s vozidlom, pretože sa pohol aj Dárius, ktorý následne zabrzdil. Polícia vtedy vyhotovila aj fotodokumentáciu. Na vozidle, ktoré viedla žalovaná bola škodovou udalosťou poškodená predná pravá časť, svetlo, nárazník, senzory. Na vozidle idúcim pred ňou došlo k poškodeniu zadnej časti nárazníka, senzorov, krytky. Žalovaná potvrdila, že na zázname o dopravnej nehode zo dňa 02.02.2022 je uvedený jej podpis. Ohľadom nehody na políciu žalovaná nepodávala námietku, ona ju zavinila. Ide o to, čím sa jej G. B. vyhráždal. Žalovaná sa nepozerala do mobilu, išla za ním. K zástupcom žalovanej predloženému uzneseniu OO PZ v Bardejove ČVS: ORP-195/BJ-BJ-2022 zo dňa 25.10.2022 uviedla, že vec nie je doposiaľ skončená. D. F. D., ktorá vyhotovila zástupcom žalovanej predloženú lekársku správu zo dňa 24.10.2022 je matkou žalovanej.

16. Na pojednávaní dňa 16.10.2023 bol na návrh žalobcu vypočutý svedok G. B., ktorý k predmetu konania uviedol, že v danej veci sa viezli dvoma autami - svedok išiel na BMW 740 a žalovaná na BMW 520 z Mihaľova. Na križovatke svedok zahliadol sanitku so zapnutými majákmi, na čo svedok s vozidlom zastavil a žalovaná do neho zozadu nabúrara. Tesne pred touto dopravnou nehodou sa medzi ním a žalovanou nič neodohralo, boli na Mihaľove, porozprávali sa a išli preč. K priebehu dopravnej nehody svedok uviedol, že žalovaná sa nachádzala s vozidlom v tom čase za ním, keď svedok išiel na križovatku, zazrel sanitku a s vozidlom zastavil, aby jej dal prednosť. Žalovaná do neho nabúrara. Svedok na križovatke vozidlo zastavil, nepohýnal sa. Políciu privolal svedok, hliadka sa dostavila za pár minút. BMW 520 je rozbité spredu, poškodený bol nárazník, svetlá, senzory, podblatník, nádržky na kvapaliny, výstuha vpred, mriežky, na viac poškodený si svedok nepamätá. Na druhom aute BMW 740 došlo nehodou k poškodeniu zadnej výstuhy, nárazníka, kufru, výfuku a všetkých súčiastok vzadu, nevie uviesť, čo všetko tam je. Nehodu zavinila žalovaná lebo nedodržala vzdialenosť. Svedok žalovanú nijako neovplyvňoval, žalovaná sa sama ponúkla, že žalobcove auto odvezie, s čím nemala žiaden problém. Žalovaná so svedkom sa dohodli, že svedok ju potom odvezie domov. Žalovaná to auto poznala. Škodovú udalosť oznámili poisťovni po piatich dňoch. Dokumentáciu spísala zamestnankyňa poisťovne, ktorej nadiktovali svoje údaje. Dokumenty následne podpísali a odišli z poisťovne preč. Žalovaná nespochybňovala to, že nehodu zavinila. Svedkovi sa za nehodu ospravedlnila a uviedla, že je to jej chyba a že to dá dokopy. Záznam o dopravnej nehode podpísala aj žalovaná. K zástupcom žalovanej predloženému uzneseniu OO PZ v Bardejove ČVS: ORP-195/BJ-BJ2022 zo dňa 25.10.2022 svedok uviedol, že priestupkové konanie bolo zastavené. Poškodené motorové vozidlá patria otcovi svedka. V deň škodovej udalosti chcel svedok vozidlo BMW 520 dostať na Mihaľov a potom vozidlo chcel zobrať domov, vozidlo viedla žalovaná. Na BMW 7 sa viezol svedok, pričom k BMW 5 ho zobrala D. z Mihaľova do Kľušova. Auto prevážal z Kľušova, pretože si potreboval niečo previezť.

17. Súd nevyhovel návrhu žalovanej na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne L. K. ohľadom spôsobu akým došlo k uplatneniu poisťovej udalosti v poisťovni a ku komunikácii žalobcu so žalovanou. Predmetom konania bola uplatnená náhrada škody na motorových vozidlách patriacich žalobcovi, ku ktorej vzniku došlo dňa 02.02.2022. Z predloženého záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že tento bol vyhotovený dňa 07.02.2022, teda päť dní po škodovej udalosti. Skutočnosti týkajúce následného

správania sporových strán pri oznamovaní škodovej udalosti súd nepovažoval v predmetnej veci za relevantné, preukazujúce naplnenie, resp. žalovanou namietané nenaplnenie podmienok pre vyvodenie zodpovednosti za vzniknutú škodu voči žalovanej. Navyše súd poukazuje aj na to, že pokiaľ malo byť navrhovaným výsluchom svedka vyvrátené tvrdenie žalobcu o tom, že škodovú udalosť zavinila žalovaná, súd poukazuje na to, že sama žalovaná, ako aj svedok G. B. s poukazom na správu OO PZ o udalosti v cestnej premávke zo dňa 06.04.2022 dostatočne potvrdzujú to, že k spôsobeniu škodovej udalosti došlo zavinením žalovanej, teda navrhovaný dôkaz súd vyhodnotil ako nadbytočný, rozporný so zásadou rýchlosti a hospodárnosti civilného konania, pričom súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že zástupca žalovanej návrhom na vypočutie svedka nereagoval na nový poznatok, ktorý by vyplynul na pojednávaní a tento dôkaz mohol navrhovať už v rámci písomných vyjadrení strán pred pojednávaním. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 153 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom návrh na doplnenie dokazovania nepovažoval ani za včas podaný. Nevykonanie tohto dôkazu nebolo súdu prvej inštancie vytknuté zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu a žalovaná po zrušení prvotného rozhodnutia súdu prvej inštancie nenavrhovala doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne L. K., preto mal súd zároveň za to, že na tomto návrhu žalovaná ďalej netrvá.

18. Okresné riaditeľstvo PZ v Bardejove, okresný dopravný inšpektorát v správe o udalosti v cestnej premávke zo dňa 06.04.2022 oznamuje žalobcovi, že udalosť, ku ktorej došlo dňa 02.02.2022 v čase okolo 14:50 h na ceste I/77 na Juhozápadnom obchvate mesta Bardejov eviduje dopravný inšpektorát ako škodovú udalosť. K udalosti došlo tak, že vodička D. E., ktorá viedla osobné motorové vozidlo zn. BMW 520 ev. č. F., nedodržala bezpečnú vzdialenosť za vozidlom idúcim pred ňou, následkom čoho vrazila do zadnej časti motorového vozidla zn. BMW 740 ev. č. F., ktoré v tom čase viedol vodič G. B.. Bezprostredne po udalosti boli obaja účastníci podrobení dychovým skúškam s negatívnym výsledkom. K zraneniu osôb nedošlo. Účastníci sa dohodli na zavinení udalosti vodičkou D. E., ktorá porušila ustanovenie § 171 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z.

19. Zo žalobcom predloženého záznamu o dopravnej nehode zo dňa 07.02.2022 vyplýva, že dňa 02.02.2022 v čase o 12:30 h došlo na ceste Mihal'ov - Bardejov k nehode motorových vozidiel patriacich žalobcovi, a to vozidla značky BMW 520, ev. č. F. (vozidlo A) poisteného (PZP) v poisťovni Kooperativa, ktoré viedla vodička D. E.. Na vozidle boli viditeľné nasledovné poškodenia: predné senzory, predný nárazník, predný pravý blatník, predná kapota motora, mriežky nárazníka, svetlá, ostrekovač svetla. Druhým vozidlom, ktoré bolo pri škodovej udalosti poškodené bolo vozidlo značky BMW s ev. č. F. (vozidlo B), poistené (PZP) v poisťovni Allianz, ktoré viedol vodič G. B.. Na tomto vozidle boli viditeľné nasledovné poškodenia: zadný nárazník, kufo, výfuk, senzory, mriežky a výstupy. Nehodu v zmysle vyplneného tlačiva zavinil vodič vozidla A, čo uviedli podpísané osoby zhodne. Rovnako zhodne bolo vylúčené zavinenie nehody vodičom vozidla B, pričom spoluvina bola vylúčená. Na tlačive je zachytený plánik nehody, podľa ktorého vozidlo A narazilo pravou prednou stranou do ľavej zadnej strany vozidla B. Tlačivo je podpísané oboma účastníkmi škodovej udalosti. Škoda bola spôsobená vozidlom značky BMW s ev. č. F. a poškodeným vozidlom bolo motorové vozidlo značky BMW, ev. č. F.. Poškodený žiada o náhradu vo výške škody a považuje nárok za oprávnený.

20. Poškodený si dňa 17.02.2022 u poisťovne Kooperativa uplatnil nárok na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP. Podľa vyplneného tlačiva bol poškodený A. B. a poškodené bolo vozidlo značky BMW 740 xD ev. č. F. čiernej farby, poistené v poisťovni Allianz bez uzavretého havarijného poistenia. Poškodený požiadala o náhradu škody na základe rozpočtu. Poškodené vozidlo v čase nehody viedol G. B.. K vzniku škody došlo dňa 02.02.2022 v čase o 12:30 h na mieste Mihal'ov Bardejov. Na tlačive je zakreslený náčrt vozidiel v čase vzniku nehody, totožný s náčrtom uvedeným v zázname o dopravnej nehode zo dňa 07.02.2022, pričom v zmysle náčrtu popred vozidlá kolmo prechádzala sanitka v smere zľava doprava. V popise vzniku škody sa uvádza: „Vodič dával prednosť blikajúcej sanitke, zastavil vozidlo a zozadu do neho nabúrало iné vozidlo“. Škoda bola riešená ODI Bardejov ako škodová udalosť. Vinníkom dopravnej nehody je D. E. vedúca vozidlo značky BMW 520, ev. č. F., ktorého vlastníkom je A. B.. Rozsah poškodenia: zadný nárazník, kufo, výfuk, senzory, mriežky a výstupy.

21. Poisťovňa Kooperativa listom zo dňa 22.02.2022 oznámila žalobcovi, že na základe doložených dokladov ku škodovej udalosti zo dňa 02.02.2022 dňa 22.02.2022 ukončila šetrenie, pričom náhradu za uplatnenú škodu nemôže poisťovňa poskytnúť s odkazom na § 5 ods. 1 písm. b) bod 2 zákona o PZP.

22. Podľa predložených technických preukazov je žalobca vlastníkom vozidiel BMW 740 xDrive ev. č. F., VIN: M. a BMW 520 I, ev. č. F., VIN: M..

23. Regnum Bavaria s.r.o. v servisnej ponuke č. objednávky SN22990041 zo dňa 13.04.2022 k motorovému vozidlu BMW 740d xDrive Limousine, ev. č. F. vyčíslil cenu náhradných dielov a prác uvedenom vozidle na sumu 4 701,26 eur s DPH. V servisnej ponuke č. objednávky SN22990044 zo dňa 22.04.2022 k motorovému vozidlu značky BMW 520I, VIN: M..

24. V zmysle predloženého podacieho hárku bola odosielateľom JUDr. Dušanom Remetom, advokátom dňa 02.05.2022 podaná na poštovú prepravu zásielka č. J., ktorá bola adresovaná D. E.. Uvedená zásielka bola adresátovi vydaná dňa 10.05.2022.

25. Dňa 29.04.2022 zástupca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu škody žalobcovi vo výške 10 435,10 eur, a to najneskôr do 15.05.2022.

26. Následky škodovej udalosti zachytáva žalobcom predložená fotodokumentácia, zachytávajúca o.i. poškodenia zadnej ľavej časti motorového vozidla značky BMW, ev. č. F. a prednej pravej časti za ním stojaceho vozidla značky BMW. Niektoré z doložených fotografií obsahujú aj dátum a čas ich vyhotovenia, a to 02.02.2022 v čase o 14:51 h a 14:52 h.

27. Žalobca súdu predložil aj čestné vyhlásenie zo dňa 07.07.2022, ktoré podala H. I. poisťovacia poradkyňa na pobočke Kooperativy na Radničnom námestí 22 v Bardejove, ktorá vyhlásila, že dňa 07.02.2022 v čase okolo 17.00 h sa na pobočku v Bardejove dostavil pán B. so svojim synom G. a slečna D. E. za účelom vyplnenia záznamu o dopravnej nehode zo dňa 02.02.2022. Účastníci dopravnej nehody dohodli, že uvedený záznam o dopravnej nehode im pomôže vypísať pracovníčka poisťovne. Na základe údajov uvádzaných slečnou E. a pánom G. B. tento záznam vypísala s uvedením všetkých údajov. E. E. s pánom B. jej nadiktovali aj rozsah poškodenia na obidvoch vozidlách. Následne slečna Soroková zakreslila aj plánik nehody. Tento záznam bol obidvoma stranami a pracovníčkou poisťovne podpísaný a následne potvrdený prezenčnou pečiatkou Kooperativy.

28. Žalobca súdu predložil kúpne zmluvy, z ktorých vyplýva, že dňa 13.12.2021 kúpil motorové vozidlo BMW 740D xDrive za kúpnu cenu 28 000 eur a dňa 03.05.2019 kúpil motorové vozidlo BMW 520I AC SCHNITZER za kúpnu cenu 15 000 eur.

29. Žalovanou predloženým uznesením povereného príslušníka PZ OO PZ v Bardejove, ČVS: ORP-195/BJ-BJ-2022 zo dňa 25.10.2022 policajt v zmysle § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku odovzdal Okresného úradu, OVVS Bardejov na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vec podozrenia z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil G. B., nar. XX.XX.XXXX tým, že dňa 23.05.2022 v čase okolo 01:00 h pristúpil k vozidlu, v ktorom sa nachádzala D. E., nar. XX.XX.XXXX, ktoré predtým zablokoval svojím vozidlom, následne prišiel k dverám spolujazdca, kde sedela D. E., ktorú následne začal ťahať za ruky von z vozidla so slovami vyjdi von z auta, dlhuješ mi 12 000 eur, pričom jej nespôsobil žiadne zranenie.

30. Zo žalovanou predloženého odborného vyjadrenia vypracovaného dňa 24.10.2022 MUDr. Blankou Macekovou, všeobecnou lekárkou vyplýva, že žalovaná bola dňa 23.05.2022 ošetrovaná v zdravotnom zariadení MEDISOR s.r.o., Lesná 4, Zborov. K v zázname uvádzaným zraneniam žalovanej žalovaná uviedla, že ju fyzicky napadol G. B.. Úraz nezanechal trvalé fyzické následky, po psychickej stránke odvtedy pacientka užíva antidepresíva.

31. Podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

32. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

33. Podľa § 420 ods. 3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

34. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

35. Podľa § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

36. Podľa § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

37. Podľa § 450 OZ z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

38. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) až d) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie a ušlého zisku.

39. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

40. Podľa § 5 ods. 1 písm. b) bod 2 zákona o PZP ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, podľa § 4 ods. 2 písm. b) až d), vzniknutú držiteľovi, vlastníkovi alebo prevádzkovateľovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená.

41. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov vodič je povinný za vozidlom idúcim pred ním dodržiavať takú vzdialenosť, aby mohol včas znížiť rýchlosť jazdy, prípadne zastaviť vozidlo, ak vodič vozidla jazdiaceho pred ním zníži rýchlosť jazdy alebo zastaví.

42. Podľa čl. 8 základných princípov CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

43. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

44. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

45. Podľa § 151 ods. 1, ods. 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

46. Podľa § 153 ods. 1, ods. 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

47. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

48. Predmetom konania bol uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody, ktorú mu mala spôsobiť žalovaná porušením povinnosti, ktorá jej ako vodičovi bola uložená ustanovením § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

49. Občiansky zákonník vo svojej druhej hlave nazvanej „Zodpovednosť za škodu“ obsahuje právnu úpravu náhrady škody, systematicky rozčlenenú do troch oddielov. Prvý oddiel má názov „Všeobecná zodpovednosť“, druhý oddiel je venovaný „Prípadoch osobitnej zodpovednosti“ a tretí oddiel rozoberá „Spoločné ustanovenia o náhrade škody“. Celá táto časť je súčasťou šiestej časti pomenovanej „Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie“. Úprava náhrady škody v Občianskom zákonníku je komplexom lex generalis vo vzťahu k osobitným právnym úpravám. Všeobecnou zodpovednosťou je prísne vzaté len ustanovenie § 420 ods. 1 a 3 OZ. Konštrukcia § 420 ods. 2 je tiež prípadom osobitnej zodpovednosti, pretože upravuje povinnosť nahradiť škodu spôsobenú niekym iným.

50. Náuka a prax pri určovaní povinnosti hradiť škodu podľa ustanovenia § 420 OZ uvádzajú nasledovné predpoklady vzniku tejto povinnosti (zodpovednosti):

- protiprávny úkon (právný delikt),
- škodlivý následok, škoda,
- príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodlivým následkom,
- zavinenie.

51. Pojem protiprávny úkon (delikt) sa obvykle spája s porušením povinnosti vyplývajúcej zo zákona. Protiprávnosť označuje rozpor s objektívnym právom, ktorý nastane buď konaním contra legem alebo in fraudem legis. Zaraďuje sa sem aj zneužitie práva (§ 3) a konanie proti dobrým mravom (§ 424). Právna povinnosť môže byť stanovená priamo zákonom alebo iným predpisom objektívneho práva alebo vyplýva zo zmluvného vzťahu (lex contractus) alebo spočíva v nezachovaní určitého všeobecného štandardu správania (porušenie generálnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ).

52. Rozpor s objektívnym právom nastane, ak sa poruší akákoľvek právna norma a nerozhoduje, či bola porušená norma občianskeho, trestného, správneho alebo iného práva.

51. Ďalším z predpokladov vzniku povinnosti na náhradu škody je vznik škody. Dôkazné bremeno ohľadom vzniku škody a jej rozsahu znáša poškodený. Najširšie sa pojem škody vymedzil tak, že je to „...akákoľvek ujma, ktorá niekomu vznikla na osobe alebo na majetku (na veciach alebo na právach), pokiaľ nejde o nehmotnú ujmu“. Podľa tohto názoru škoda zahrňuje majetkovú aj nemajetkovú, materiálnu ujmu, napríklad na tele, na zdraví a aj „fyzické bolesti“. V zmysle užšieho poňatia sa škoda stotožňovala s majetkovou ujmu a nezahrňovala nemajetkovú ujmu, bez ohľadu na to, či je materiálnej alebo imateriálnej povahy. Podľa tejto koncepcie škoda spočíva v ujme, v zmenšení majetku a majetkových možností. Z iného hľadiska vychádzajú ponímania, ktoré škodu stotožňujú s ujmu na hodnote.

52. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ škodca zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Z tejto vyplýva, že poškodený musí v spore okrem protiprávnosti a vzniku škody preukázať, že je medzi nimi vzťah príčinnej súvislosti. Postup súdov pri zisťovaní existencie príčinnosti sa vysvetľuje tak, že súd sa po zistení škody zameria na to, či medzi skutočnosťami, ktoré prichádzajú do úvahy ako príčiny vzniku škody a škode predchádzajú je protiprávny úkon, príp. určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť, alebo také skutočnosti, s ktorými sa podľa zákona spája zodpovednosť. Pri kladnom závere súd zisťuje, a to vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, či táto skutočnosť skutočne vznik škody spôsobila, či by teda škodlivý následok nebol nastal aj bez tejto skutočnosti (príčiny). Úsudok o zistenej príčinnej súvislosti musí byť v súlade s poznatkami vyplývajúcimi zo spoločenských a prírodných vied, ako i s pravidlami logického myslenia. Ústavný súd ČR v minulosti poukázal na stav, kedy preukazovanie „stopercentnej“ objektívnej príčinnosti sa javí ako nereálny, nedosažiteľný a neudržateľný stav. Zároveň vo svojom rozhodnutí tvrdí, že príčinná súvislosť nie je definovaná právnymi predpismi, a preto nič nebráni tomu, aby bola rozhodovacou praxou súdov prehodnotená (uznesenie Ústavného súdu ČR, sp.zn. I. ÚS 1919/08).

53. Podľa § 420 ods. 1 OZ je porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), ďalej vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody predpokladom vzniku povinnosti nahradiť škodu. V zmysle § 420 ods. 3 OZ sa pripúšťa, aby sa žalovaný zbavil tejto povinnosti ak preukáže, že škodu nezavinil. Z formulácie ustanovenia vyplýva, že ďalším predpokladom vzniku povinnosti nahradiť škodu je zavinenie, ktoré sa u konajúcej osoby prezumuje (predpokladá). Táto prezumpcia zavinenia sa vzťahuje iba na zavinenie nedbanlivostné; stačí však, ak sú dané skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že ide o nedbanlivosť nevedomú. Škodca musí preukazovať, že škodu nezavinil.

54. Súkromnoprávna literatúra nemá rozpracovanú vlastnú teóriu zavinenia a pri výklade tejto subjektívnej stránky sa odvoláva na náuku trestného práva. Všeobecne sa akceptuje, že zavinenie predstavuje subjektívnu stránku, psychický stav škodcu ku konaniu a jeho následku, prejavenu v jednote oboch jej zložiek - vôle a intelektu. Pre pochopenie vzťahu protiprávnosti a zavinenia v slovenskom práve platí, že protiprávnosť sa prezentuje ako (porovnanie) určitého konkrétneho skutku (konania, opomenutia) s požadovaným modelom (štandardom) ustanoveným predovšetkým právnou normou alebo zmluvou. Rozpor je protiprávny bez ohľadu na úmysel či nedbanlivosť škodcu. Naopak, zavinenie osoby, ktorá spôsobila škodu je kategóriou subjektívnou a spočíva v intenzite uvedomenia si následkov určitého správania sa, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Protiprávnosť nemusí byť vždy spojená so zavinením. To tiež znamená, že pojem „protiprávnosť“ nemožno vykladať tak široko, aby zahŕňal aj psychický stav protiprávne konajúcej osoby a naopak, z pojmu zavinenie nemožno vyčleňovať tak významný aspekt ľudskej vôle, akým je vyvinutie potrebnej pozornosti, opatrnosti a bdelosti.

55. V predmetnej veci nebolo medzi stranami sporné, že dňa 02.02.2022 došlo na ceste na juhozápadnom obvode mesta Bardejov k škodovej udalosti, pri ktorej vozidlo BMW vedené žalovanou (ev. č. F.) zozadu narazilo do pred ňou v križovatke stojaceho vozidla vedeného G. B. (ev. č. F.). Uvedené vyplynulo z vyjadrení sporových strán, ako aj z predložených listinných dôkazov (záznam o dopravnej nehode, uplatnenie nároku na náhradu škody, správa OO PZ Bardejov o udalosti v cestnej premávke). Sporným v konaní nebolo ani to, že obidve poškodené motorové vozidlá vlastní žalobca, čo preukazujú predložené kúpne zmluvy a technické preukazy motorových vozidiel. Rovnako za nespornú skutočnosť súd považoval aj to, že nárazom vozidla, ktoré viedla žalovaná, do zadnej časti motorového vozidla vedeného G. B. bola spôsobená na obidvoch motorových vozidlách škoda, čo mal súd za preukázané predloženou fotodokumentáciou a táto skutočnosť vyplynula aj z listín predkladaných poisťovni. Žalovaná a svedok G. B. popisali vznik a rozsah poškodení zhodne s rozsahom poškodení uvádzaným v zázname o dopravnej nehode ako aj vo formulári o uplatnení o nároku na náhradu škody. Priebeh škodovej udalosti zo dňa 02.02.2022 taktiež vyplýva z listín predkladaných poisťovni pri oznamovaní škodovej udalosti a pri uplatňovaní náhrady škody titulom PZP, ktoré obsahujú zjednodušený náčrt vozidiel v čase vzniku nehody, z ktorého vyplýva, že vozidlo vedené žalovanou zozadu narazilo do motorového vozidla patriaceho žalobcovi. Totožným spôsobom popisovala priebeh nehody žalovaná a svedok G. B., pričom pokiaľ ide o obranu žalovanej, že svedok sa s motorovým vozidlom v križovatke zastavil, následne sa s vozidlom pohol a potom opäť vozidlo zastavil, na čo žalovaná nestihla reagovať, súd nepovažuje za relevantné, nakoľko aj pokiaľ by žalovaná túto verziu preukázala (čo sa v predmetnej veci nestalo), naďalej by podľa názoru súdu išlo v prípade žalovanej o porušenie povinnosti vodiča v zmysle § 17 ods. 1 zákona o cestnej premávke. K rovnakému záveru súd dospel aj ohľadom nepreukázaného tvrdenia žalovanej o tom, že zľava prichádzajúca sanitka, kvôli ktorej mal svedok G. B. s vozidlom zastať, neprechádzala popred ich vozidlá. Vozidlu s právom prednostnej jazdy je každý vodič povinný umožniť bezpečný a plynulý prejazd, a ak je to potrebné, aj zastaviť vozidlo na takom mieste, aby im neprekážalo. Aj pokiaľ by žalovaná preukázala, že sanitka (vozidlo s právom prednostnej jazdy) neprechádzala popred vozidlo žalobcu, má súd za to, že postup svedka G. B., ktorý vozidlo z opatrnosti zastavil, neumožňuje urobiť záver o tom, že nehodu čo i len sčasti zavinil svedok, vodič poškodeného vozidla.

56. Pokiaľ ide o otázku zavinenia škodovej udalosti, túto žalovaná namietala, avšak následne pri jej výsluchu výslovne vypovedala cit. „...ja som tú nehodu zavinila...“, pričom následne len poukazovala na to, čím sa jej mal svedok G. B. vyhrážať v minulosti. Žalovaná sa s vodičom G. B. dohodla na tom, že škodovú udalosť zavinila a rovnako tak svoje zavinenie uznala v oznámení o škodovej udalosti. Skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že škodovú udalosť zavinila žalovaná preto súd považoval za výslovne nepopreté, pričom zavineniu žalovanej nasvedčuje už vyššie spomínaný preukázaný priebeh vzniku škodovej udalosti, pri ktorej žalovaná spôsobila škodu na ňou vedenom a pred ňou stojacom motorovom

vozidle, do ktorého zozadu narazila, k čomu došlo, ako vyplýva okrem ďalších vykonaných dôkazov aj zo správy OO PZ Bardejov, porušením povinnosti vodiča (žalovanej) ustanovenej v § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd preto z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že príčinou vzniku škody bolo protiprávne konanie žalovanej, ktorá porušila svoju zákonnú povinnosť dodržiavať za vozidlom idúcim pred ňou takú vzdialenosť, aby mohla včas znížiť rýchlosť jazdy, prípadne zastaviť vozidlo, ak vodič vozidla jazdiaceho pred ňou zníži rýchlosť jazdy alebo zastaví. Zavinenie škodovej udalosti žalovanou v konaní vyplynulo z jej výpovede na pojednávaní, kedy svoje zavinenie výslovne uznala. Záveru o zavinení škodovej udalosti žalovanou nasvedčuje aj výpoveď svedka G. B. na pojednávaní, ktorý vo výpovedi opísal priebeh škodovej udalosti. Zavinenie škodovej udalosti žalovanou vyplýva nielen, ale aj zo správy OR PZ Bardejov o udalosti v cestnej premávke zo dňa 06.04.2022, v zmysle ktorej škodovú udalosť zavinila žalovaná porušením § 4 ods. 4 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Priebeh škodovej udalosti preukazujúci záver o zavinení škody žalovanou zachytáva aj predložená fotodokumentácia poškodení motorových vozidiel. Zavinenie žalovanej v neposlednom rade vyplýva z údajov oznámenia o škodovej udalosti poisťovni.

57. Záverom k námietkam žalovanej k otázke zavinenia predmetnej škodovej udalosti, ktoré mala uznať na základe ovplyvňovania žalobcom, resp. jeho synom G. B. na chodbe poisťovne po tom čo žalovaná začala zamestnankyni poisťovne popisovať priebeh nehody tak ako ho vnímala sama, súd uvádza, že obranu žalovanej považuje za prinajmenšom nelogickú, kedy žalovaná neobjasnila dôvod prečo zo správy Obvodného oddelenia PZ v Bardejove, ODI vyplýva, že účastníci škodovej udalosti sa dohodli, že škodovú udalosť zavinila žalovaná, následne mala poisťovni uvádzať skutočnosti, ktoré by mali jej zavinenie oslabovať (vylučovať) a až následne mala po tvrdenom ovplyvňovaní zo strany žalobcu, resp. jeho syna podpísať záznam, z ktorého vyplýva popis vzniku a následkov škodovej udalosti, pričom žalovaná svoje zavinenie uznala. Ako nedôvodnú súd vyhodnotil procesnú obranu žalovanej, podľa ktorej nebol v konaní preukázaný prejazd sanitky ako dôvod prudkého brzdienia vozidla vedeného synom žalobcu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na výpoveď žalovanej, ktorá prejazd sanitky pred vznikom škodovej udalosti potvrdila.

58. Pokiaľ ide o vznik škody, žalovaná účinne nepoprela rozsah škody vzniknutej na motorových vozidlách ani výšku servisných nákladov. Súd zo súhlasných výpovedí žalovanej a svedka G. B. mal za spoľahlivo preukázané, že nárazom vozidla vedeného žalovanou došlo k poškodeniu zadnej časti motorového vozidla vedeného G. B. a prednej časti vozidla vedeného žalovanou tak ako to vyplýva aj z predloženej fotodokumentácie škodovej udalosti. K objektivizácii výšky škody došlo na základe servisných ponúk autorizovaného servisu vozidiel značky BMW, v ktorých sú položkovito uvedené náhradné diely, ktoré bude potrebné za účelom opravy vozidiel objednať ako aj výška odplaty za potrebné servisné úkony.

59. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodlivým následkom súd bez akýchkoľvek pochyb uzatvára, že aj tento predpoklad pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody bol naplnený. Pokiaľ by žalovaná viedla vozidlo v súlade s povinnosťou, ktorá je jej uložená ustanovením § 17 ods. 1 zákona o cestnej premávke, udržiavala by za vozidlom vedeným svedkom G. B. dostatočný odstup na to, aby mohla zareagovať na jeho brzdienie, prípadne zastavenie čím by k stretu motorových vozidiel a následnému vzniku škody na vozidlách nedošlo. Zo subjektívnej stránky súd konštatuje u žalovanej nedbanlivostné zavinenie škodovej udalosti, kedy žalovaná ako osoba disponujúca kvalifikáciou na vedenie motorového vozidla mohla a mala poznať potrebnú vzdialenosť na zastavenie vozidla tak aby nedošlo k ich nárazu, a to aj pri prudkom zastavení pred ňou idúceho vozidla a po vyhodnotení situácie mala bezpečne a primeraným spôsobom motorové vozidlo zastaviť za vozidlom žalobcu, ktorého vodič v tom čase dával prednosť prichádzajúcej sanitke. Neobstojí preto tvrdenie žalovanej, že svedok G. B. sa jej mal predtým vyhrázať vybrzdením, pričom to, že v križovatke zastavil v dôsledku toho, že zahliadol zľava prichádzajúce vozidlo s právom prednostnej jazdy súd nepovažuje za vybrzďovanie ale za plnenie zákonnej povinnosti vodiča umožniť vozidlu s právom prednostnej jazdy bezpečný a plynulý prejazd, a ak je to potrebné, aj zastaviť vozidlo na takom mieste, aby mu neprekážalo. Navyiac za nelogické súd považuje to, že by žalovaná akceptovala žiadosť G. B. o pomoc pri odvážaní motorových vozidiel po tom čo sa jej podľa žalovanou nepreukázaného tvrdenia mal vyhrázať vybrzdením, a to dokonca po tom, čo mala byť k vedeniu vozidla (bližšie neuvedeným spôsobom) donútená. Bez povšimnutia neostalo ani tvrdenie žalovanej, že ňou vedené vozidlo nemalo vyhovujúce pneumatiky, ktoré: 1. nebolo v konaní riadne preukázané, 2. nie je spôsobilé vylúčiť zavinenie

žalovanej za vznik škodovej udalosti, nakoľko je povinnosťou vodiča skontrolovať si prevádzkyschopnosť motorového vozidla ešte pred jazdou.

60. Výpoveď žalovanej ohľadom okolností vzťahu so svedkom G. B. pred vznikom škodovej udalosti ani po škodovej udalosti súd v predmetnej veci nevyhodnotil ako právne významnú z hľadiska posudzovania vzniku nároku žalobcu požadovať náhradu škody od žalovanej. Predmetom dokazovania, ako už súd uviedol vyššie, bolo v prejednávanej veci to, či sa žalovaná dopustila protiprávneho úkonu, či došlo k vzniku škody, či medzi protiprávnym úkonom a škodou existuje príčinná súvislosť a či k škode došlo zavinením žalovanej. Vzťah žalovanej so svedkom G. B. podľa názoru súdu neobjasňuje existenciu uvedených predpokladov vzniku uplatneného nároku. Rovnako súd posúdil žalovanou predkladané uznesenie OO PZ o odovzdaní trestnej veci na priestupkové konanie spolu s odborným vyjadrením, nakoľko uvedené listinné dôkazy sa týkajú dokazovania okolností, ku ktorým malo dôjsť niekoľko mesiacov po škodovej udalosti, teda v predmetnej veci postrádajú relevanciu.

61. Aj keď k spôsobeniu škody došlo prevádzkou dopravných prostriedkov, ktorá je upravená osobitne v ust. § 427 a nasl. OZ, súd predmetnú vec kvalifikoval podľa ust. § 420 ods. OZ, teda ako všeobecnú zodpovednosť za škodu.

62. Ustanovenie § 427 OZ upravuje právny režim zodpovednosti vo vzťahu k dvom skupinám prevádzkovateľov:

- a) prevádzkovateľ dopravy (fyzická osoba alebo právnická osoba vykonávajúca dopravu) a
- b) prevádzkovateľ dopravného prostriedku (iný prevádzkovateľ, fyzická osoba alebo právnická osoba nevykonávajúca dopravu).

63. Prevádzkovateľov dopravy (fyzické osoby a právnické osoby prevádzkujúce dopravu) možno v súlade s judikatúrou (R 109/1967, Cpj 10/1983) s určitými výhradami formulovanými ďalej definovať ako dopravné organizácie, ktorých hlavnou hospodárskou činnosťou je riadenie a uskutočňovanie cestnej, železničnej, vodnej a vzdušnej dopravy osôb a nákladu.

64. Status prevádzkovateľa dopravného prostriedku (iného prevádzkovateľa) vyplýva z ustanovenia § 427 ods. 2 OZ. Ide o taký subjekt, t. j. fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá prevádzkuje daným ustanovením špecifikovaný druh dopravného prostriedku, avšak nie je vo vzťahu k tejto činnosti dopravcom, t. j. nevykonáva ju ako svoju podstatnú činnosť orientovanú na napĺňanie primárne cudzích dopravných alebo prepravných potrieb. Vzhľadom na charakter činnosti, ktorá nezahŕňa poskytovanie dopravných služieb iným subjektom, je zodpovednosť podľa § 427 ods. 2 OZ obmedzená iba na vznik škody spôsobenej povahou prevádzky motorového vozidla, motorového plavidla a motorového aj nemotorového lietadla. Vlastník, ktorý požičia motorové vozidlo inému, zostáva jeho prevádzkovateľom a tiež subjektom zodpovedným za škodu vyvolanú osobitnou povahou jeho prevádzky (Najvyšší súd ČR, sp. zn. 25Cdo 2563/2005). Za tzv. iného prevádzkovateľa v zmysle § 427 ods. 2 OZ je potrebné považovať toho, kto má trvalú možnosť právnej a faktickej dispozície s týmto prostriedkom; spravidla ide zároveň o jeho vlastníka. Prevádzkovateľ sa potom nezabaví zodpovednosti ani v prípade, že zverí alebo zapožičia dopravný prostriedok inému (Najvyšší súd ČR, sp. zn. 25 Cdo 2053/2005).

65. Zodpovednosť prevádzkovateľa podľa § 427 OZ ostáva zachovaná aj v prípade, ak nebol vodičom dopravného prostriedku, povahou prevádzky ktorého bola spôsobená škoda, a reálne sa teda na vzniku škody nepodieľal. Zodpovednosť prevádzkovateľa, ktorá je aj v tomto prípade daná na základe samotnej existencie kvalifikovanej škodovej udalosti majúcej svoj pôvod v prevádzke, však nevyučuje zodpovednosť vodiča dopravného prostriedku, ktorý spôsobil škodu pri tejto škodovej udalosti zavineným porušením právnej povinnosti (§ 420 ods. 1 OZ).

66. Pokiaľ ide o vzťah prevádzkovateľa a vodiča ako odlišných subjektov, ustanovenie § 427 a nasl. OZ upravujúce osobitnú zodpovednosť nie je vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 OZ ustanovením špeciálnym, ale obe skutkové podstaty stoja vedľa seba. Poškodený tak môže uplatňovať právo na náhradu škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 427 OZ na základe objektívneho princípu rovnako ako voči vodičovi dopravného prostriedku podľa § 420 OZ na základe zodpovednosti založenej na prezumovanom zavinení (Najvyšší súd ČR, sp. zn. 32Cdo 2837/2006). Vzhľadom na pluralitu zodpovedných subjektov budú tieto zodpovedať voči poškodenému spoločne a

nerozdielne (§ 438 OZ), nie je však vylúčené, aby si poškodený uplatňoval právo na náhradu škody len voči jednému z nich. Vo vzájomnom vzťahu solidárne zaviazaných škodcov sa prevádzkovateľ a vodič vyporiadajú podľa § 439 OZ podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

67. Žalobcovi (vlastník motorového vozidla, iný prevádzateľ motorového vozidla) tak v zmysle vyššie uvedeného vyplýva zo zákona nárok žiadať o nahradenie škody žalovanú ako vodiča motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda zavineným porušením právnej povinnosti, pričom súd uzavrel, že zavinenie škodovej udalosti nesie v plnom rozsahu žalovaná.

68. V predmetnej veci žalovaná viedla motorové vozidlo žalobcu, ktorým narazila do druhého motorového vozidla vedeného G. B., ktoré taktiež patrí žalobcovi. V zmysle zákona o PZP boli formálne naplnené zákonné podmienky na to, aby poisťovňa, v ktorej bolo poistené vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda poškodením veci, nahradila spôsobenú škodu vlastníkovi vozidla. V danom prípade si vlastník poškodeného vozidla a zároveň vlastník vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP v poisťovni Kooperatíva (kde bolo poistené motorové vozidlo vedené žalovanou) uplatnil nárok na náhradu škody titulom PZP. Poisťovňa následne odoprela plnenie náhrady škody s poukazom na tzv. zákonnú výluku podľa § 5 ods. 1 písm. b) bod 2. zákona o PZP. Žalovaná namietala, že predmetná zákonná výluka sa na predmetnú vec nevzťahuje, pričom svoje tvrdenie žiadnym spôsobom neodôvodnila. S poukazom na už citované ustanovenia o PZP súd konštatuje, že v prejednávanej veci došlo k vzniku škody poškodením motorových vozidiel, pričom škoda vznikla žalobcovi, ktorému patrí aj motorové vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená. Poisťovňa preto správne poukázala na zákonnú výluku a odoprela plnenie náhrady škody na motorovom vozidle ev. č. F. titulom PZP. Pokiaľ ide o motorové vozidlo značky BMW 520i, ev. č. F., podľa zákona o PZP nemá vlastník tohto vozidla ako vozidla, ktorým bola škoda spôsobená nárok na náhradu škody titulom PZP. Z uvedených dôvodov súd vyhodnotil námietku žalovanej ohľadom nesprávneho neuplatnenia nároku na náhradu škody titulom PZP za nedôvodnú.

69. V predmetnej veci žalobca súdu zdokladoval vzniknutú škodu servisnými ponukami, na základe ktorých malo dôjsť k navráteniu vozidiel do predošlého stavu, pričom súd konštatuje, že škoda na majetku žalobcovi vznikla už poškodením jeho motorových vozidiel v čase škodovej udalosti; žalobca bol oprávnený uplatniť nárok na náhradu škody bez ohľadu na to, či oprava vozidla bola vykonaná alebo nie, resp. či cena opravy bola servisu uhradená alebo nie (inými slovami majetková škoda na motorovom vozidle žalobcovi nevzniká okamihom úhrady faktúry za jeho opravu, ale už v čase dopravnej nehody). Súd považuje za nepodstatné to, či na opravu poškodenia boli použité originálne náhradné diely alebo nie a žalobca má nárok na náhradu škody spočívajúcu v cene originálnych náhradných dielov aj v prípade, že by si motorové vozidlo nedal opraviť vôbec alebo by na opravu použil alternatívny (nie originálny) náhradný diel. Súd sa nestotožnil ani s argumentáciou žalovanej o tom, že žalobca si mohol motorové vozidlá opraviť svojpomocne, nakoľko podľa názoru súdu žalobcu nemožno „nútiť“ k tomu, aby vykonával servisnú činnosť len titulom toho, že na to disponuje predpokladmi, čím by spôsobil zníženie nákladov spojených s odstraňovaním škody na motorových vozidlách, a to na svoj úkor (čas, prostriedky) a čisto v prospech škodcu (žalovanej), čo súd nepovažuje za spravodlivé.

70. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii.

71. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzii interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklade ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom.

72. Podľa názoru súdu podstatným pre rozhodnutie bolo ust. § 442 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk) a ust. § 443 OZ, v zmysle ktorého pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

73. V súvislosti s výkladom uvedených ustanovení súd vyslovuje názor, že nepochybne škodou je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére žalobcu ako poškodeného a žalobca sa podanou žalobou obrátil na súd s nárokom na náhradu škody, ktorá ako ujma v jeho majetkovej sfére nastala v dôsledku škodovej udalosti, ktorá bola spôsobená porušením právnej povinnosti žalovanou. Výsledkom škodovej udalosti bola škoda vzniknutá na strane žalobcu a hoci pri náhrade škody v takýchto situáciách je úprava daná ust. § 442 ods. 1, § 443 OZ, podľa názoru súdu bolo potrebné pri uplatnenom nároku žalobcu na náhradu škody vyvodiť záver takého výkladu vyššie uvedených zákonných ustanovení, ktorým sa žalobcovi nahradí škoda, a to tak, aby mu bola kompenzovaná majetková ujma, ktorá na strane žalobcu nastala v dôsledku dopravnej nehody.

74. Škoda, ktorá nastala na strane žalobcu z titulu nákladov na vykonanú opravu, ktorá žalobcovi dopravnou nehodou bola vnútená bola (skutočnou) škodou, vzniknutou vynaložením nákladov na opravu vozidla, aby vozidlo bolo užívania a prevádzky schopné tak, ako tomu bolo pred škodovou udalosťou. Žalovaná v konaní pred súdom nepreukázala, že by žalobcom uplatnená škoda predstavovala bezdôvodné obohatenie, majúce pôvod v tom, že by v súvislosti s vykonanou opravou vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti havarovaných vozidiel, resp. že nové náhradné diely vôbec nesúviseli s opravou poškodených vozidiel. Za tohto dôkazného stavu nemožno posudzovať uplatnený nárok žalobcu ako bezdôvodné obohatenie, a preto bolo namieste v rámci žalobného nároku na náhradu škody túto reparaovať vyhovením uplatnenému nároku, čím sa dosiahol stav, ktorý tu bol pred poškodením vozidiel.

75. Žalovaná v konaní nepreukázala to, že by sa vykonaním opravy vozidiel použitím nových náhradných dielov zvýšila majetková hodnota týchto vozidiel. V konečnom dôsledku v zmysle právnej úpravy nemožno ani spravodlivo požadovať, aby žalobca, ktorý bol poškodený, zabezpečoval opravu vozidla iným spôsobom, než použitím nových náhradných dielov, ktoré smerujú len k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Pokiaľ oprava vozidla žalobcu aj v použití nových náhradných dielov smerovala k uvedeniu poškodených vozidiel do pôvodného stavu pred nehodou (opak žalovanou nebol preukázaný), tak aby skutočne bol poškodený v majetkovom úbytku kompenzovaný, nemohol mať vplyv na povinnosti žalovanej nahradiť žalobcovi takto vzniknutú škodu len argument o nezohľadnení amortizácie pri nových náhradných dieloch.

76. V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravou nehodou a následne vykonaná oprava za použitia nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou a pokiaľ v zmysle takéhoto správania a konania mu vznikli náklady na vykonanú opravu v rovine škody, majetkového úbytku, tak úlohou súdu bolo zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávneného záujmu žalobcu - ako účastníka konania, poškodeného subjektu, ktorému sa má práve súdnym rozhodnutím zabezpečiť náhrada vzniknutej škody, k vynaloženiu ktorej bol žalobca donútený dopravnou nehodou. Nepochybne účelom zákona, resp. zákonných ustanovení vyššie citovaných a súdneho konania je taký postup, aby sa poškodenému - žalobcovi, jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodených vozidiel, aby sa tieto dostali do stavu pred poškodením, by bol aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak, aby rozhodnutie nebolo v rozpore s princípom spravodlivosti, či ako arbitrárne s formalistickým prístupom k výkladu zákona (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 154/2008, nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. Ns 242/2007).

77. V zmysle ustanovenia § 442 ods. 3 OZ bola súdom akceptovaná voľba práva žalobcu ako poškodeného, ktorý o naturálnu náhradu škody nežiadal, ale výšku nákladov na opravu motorových vozidiel preukázal servisnými ponukami, čím vyjadril výšku spôsobenej škody v peniazoch.

78. Súd preto k námietke žalovanej ohľadom zhodnotenia motorových vozidiel ich opravou zhŕňa, že za zákonný postup považuje ten, ktorým sa sleduje dosiahnutie účelu v tom smere, že žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, za súčasného stavu, že

žalovaná nepreukázala, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t. j., že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidiel, resp. že by nové diely s opravou poškodených vozidiel nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by súd považoval za porušenie zásady „neminem laedere“ - nikoho nepoškodzovať.

79. Obrana žalovanej spočívajúca v namietaní rozporu požadovaného plnenia s dobrými mravmi bola súdom posúdená ako nedôvodná. Žalovaná predmetný rozpor s dobrými mravmi argumentovala najmä narušenými vzťahmi so svedkom G. B. (teda nie stranou sporu a osobou aktívne vecne legitimovanou - poškodeným), ktoré preukazovala rozhodnutím policajta v trestnom konaní ako aj odborným vyjadrením lekára, ku ktorým však došlo až po vzniku škody. Žalovaná podľa názoru súdu neprezentovala voči žalobcovi také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o tom, že by uplatnený nárok na náhradu škody bol v rozpore s dobrými mravmi. Súd ako už vyššie uviedol, že vykonaným dokazovaním (výsluchom žalovanej, výsluchom svedka G. B., správou OR PZ Bardejov, záznamom o dopravnej nehode, fotodokumentáciou poškodení) dospel k záveru, že zavineným konaním žalovanej objektívne došlo k poškodeniu motorových vozidiel žalobcu, pričom vzťah sporových strán, resp. žalovanej a tretej osoby podľa názoru súdu nemá v predmetnej veci význam pre posudzovanie uplatneného nároku.

80. Ustanovenia o náhrade škody uzaviera § 450 OZ s názvom „Zníženie náhrady“. V tomto ustanovení je obsiahnuté pravidlo o moderácii povinnosti nahradiť škodu. Nerozhoduje pritom, či povinnosť nahradiť škodu vyplýva zo zodpovednosti založenej na princípe zavinenia, alebo na objektívnom princípe, akou je napríklad zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (stanovisko Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Cpj 10/83, publikované pod č. R 3/1984). Zásadne sa ustanovenie týka všetkých nárokov, vrátane nárokov nemajetkovej povahy, akými sú náhrada bolestného a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zmysel ustanovenia sa vykladá tak, že zníženie rozsahu povinnosti nahradiť škodu zmiernuje vplyv zodpovednosti na škodcu tam, kde by uloženie povinnosti nahradiť škodu v plnom rozsahu predstavovalo s prihliadnutím na všetky okolnosti prílišnú (R 144/1951), resp. nežiaducu tvrdosť (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. Cz 17/68). Dobová literatúra tento zámer ďalej rozviedla tak, že uložená povinnosť nahradiť škodu by mohla byť pre škodcu neúnosnou a mohla by oslabovať jeho záujem na plnení pracovných povinností a na vyvíjaní pracovnej a občianskej iniciatívy. Ustanovenie § 450 OZ tak plní funkciu zmiernenia „príkroští“ uloženej povinnosti hradíť škodu, pričom sa do popredia kladie preventívne, výchovné pôsobenie právnej normy, ak moderácia prihliada na finančné pomery škodcu a poškodeného, vnáša tým do rozhodovacej činnosti prvok nepredvídateľnosti. Ospravedlnením by mala byť výnimočnosť situácie, kedy by plná náhrada škody predstavovala pre žalovaného neúmerne veľkú záťaž. Pri rozhodovaní v takýchto prípadoch by v duchu návrhu modernej európskej úpravy (PETL) sa malo prihliadať hlavne na predpoklady zodpovednosti (čl. 1:101), rozsah ochrany príslušného záujmu (čl. 2:102) a veľkosť škody. Ustanovenie § 450 OZ patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, t. j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je priamo vyjadrená právnym predpisom. Takáto norma prenecháva súdu, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností, ktoré je možné podriaďiť po pojem „dôvody hodné osobitného zreteľa“. V OZ ani v iných občianskoprávných predpisoch nie je tento pojem definovaný a pre posúdenie, či sú v danom prípade dané dôvody zákon prináša len príkladom hľadiská, pričom súd môže v odôvodnených prípadoch použiť moderačné právo aj na základe iných okolností. Zákon teda neustanovuje všetky kritéria, ktorými je naplnený pojem „dôvody hodné osobitného zreteľa“, ktorými sa potom zvažuje primeranosť zníženia náhrady, ani nevyžaduje, aby sa naplnili všetky, demonštratívne uvedené hľadiská (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 691/2006).

81. Pri znížení náhrady škody súd vychádza z viacerých okolností. Zákon tieto dôvody vymedzuje dvojako - pozitívnym aj negatívnym spôsobom. Dôvody, ktoré súd musí zobrať do úvahy, sú: 1. ako ku škode došlo, 2. aké sú osobné a majetkové pomery osoby, ktorá škodu spôsobila, 3. aké sú pomery osoby, ktorá bola poškodená. Hľadiská vymenované v § 450 OZ sú uvedené len ako príklady, preto nie je vylúčené, že súd v rámci uplatnenia moderačného práva prihliadne, avšak vždy s adekvátnym odôvodnením, aj na iné individuálne, v zákone výslovne neuvedené okolnosti. Môže ísť o okolnosti vecnej alebo osobnej povahy (porov. Rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 4506/2008, Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. novembra 2011, sp. zn. 3 MCdo 7/2011). Pri skúmaní pomerov škodcu a poškodeného súd prihliada najmä na príjmy z pracovnej a inej zárobkovej činnosti, na ich majetkové pomery, vyživovacie povinnosti, celkový spôsob života, dosiahnutú životnú úroveň

a pod. Jediným dôvodom, kedy je moderácia škody zo zákona vylúčená (negatívne vymedzenie), je skutočnosť, že škoda bola spôsobená úmyselne.

82. Pokiaľ ide o rozsah zníženia povinnosti k náhrade škody, zákon ustanovuje len to, že zníženie má byť primerané. Súd pri tom prihliada na hľadiská, podľa ktorých zníženie posudzuje. Sporným môže byť, či súd musí aplikovať pravidlo o znížení povinnosti náhrady škody aj v prípadoch, keď samotná výška náhrady škody je obmedzená samotným zákonom. Podľa súdnej praxe [R 12/07 (tr)] a niektorých autorov zákonné určenie výšky náhrady škody nebráni tomu, aby súd použil pravidlo v § 450 OZ. Staršia literatúra, bez ďalšieho upresňovania ako dôvod vylúčenia moderácie výšky škody uvádza všetky prípady, keď zo zákona dochádza k obmedzeniu (limitácií náhrady škody) za predpokladu, že tým zároveň došlo k naplneniu účelu sledovaného v § 450 OZ.

83. V zmysle pokynu odvolacieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí súd prvej inštancie skúmal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa odôvodňujúcich zníženie žalobcom uplatnenej náhrady škody, spočívajúcich najmä v otázkach: a) skúsenosti žalovanej s vedením motorového vozidla, b) vedomosti a súhlasu žalobcu k „zapožičaniu“ motorového vozidla žalovanej a nakoniec c) osobných a majetkových pomerov žalovanej. Za účelom objasnení týchto skutočností vyzval súd prvej inštancie sporové strany, aby zaujali stanovisko k záverom rozhodnutia odvolacieho súdu a zároveň v stanovenej lehote uplatnili prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany. Na výzvu súdu reagoval žalobca podaním zo dňa 04.06.2025. Žalovaná cestou svojho zástupcu požiadala o predĺženie lehoty o podanie vyjadrenia, nakoľko jej komplexnému vyjadreniu, resp. návrhu na vykonanie dokazovania jej bránila objektívne okolnosti. Žalovaná požiadala o predĺženie lehoty do 30.08.2025, pričom súdu nepredložila svoje vyjadrenie, resp. návrh na vykonanie dokazovania ani v ňu navrhovanej predĺženej lehote.

84. Článok 8 základných princípov CSP stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

85. Aby strana mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak strana nespĺní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú strana vôbec netvrdila a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu väčšinou za následok pre ňu nepriaznivé rozhodnutie. Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t. j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena. Napríklad v spore o zaplatenie kúpnej ceny má predávajúci ako žalobca bremeno tvrdenia, že s kupujúcim ako žalovaným uzavrel kúpnu zmluvu a že žalovaný kúpnu cenu riadne a včas nezaplatil. Z tohto bremena tvrdenia potom pre žalobcu vyplýva bremeno dôkazné len pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia, že zmluva bola uzavretá. Ak táto skutočnosť bude preukázaná, žalobca uniesol ako bremeno tvrdenia, tak i dôkazné bremeno. Naopak žalovaný, ak sa chce úspešne brániť, musí tvrdiť, že kúpnu cenu zaplatil a o svojom tvrdení ponúknuť dôkazy (ak nebude na mieste obrana námietkou premlčania, započítania apod.). Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore v závislosti na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.

86. V posudzovanom prípade mal žalobca bremeno tvrdenia, že mu žalovaná mala svojim zavineným konaním spôsobiť majetkovú škodu. Z tohto bremena tvrdenia mal dôkaznú povinnosť preukázať protiprávne konanie žalovanej, ktoré zasiahlo do majetkovej sféry žalobcu, teda existenciu právneho vzťahu zo zodpovednosti za škodu a nárok na plnenie v určitej výške na tomto základe. Tieto skutočnosti žalobca v konaní preukázal. Pokiaľ sa žalovaná proti žalobe bránila tvrdením, že sú v predmetnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce zníženie uplatneného nároku, bolo jej povinnosťou toto svoje tvrdenie preukázať (prípadne aj tvrdiť, pokiaľ by išlo o dôvody presahujúce rámec zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu). Žalovaná napriek výzve súdu žiadne tvrdenia ohľadom existencie týchto dôvodov hodných osobitného zreteľa nepreukázala v súdom stanovenej (predĺženej) lehote.

87. Pokiaľ ide o skúmanie skúseností žalovanej s vedením motorového vozidla ako dôvodu na moderáciu uplatneného nároku žalobcu, k tomuto žalovaná nespĺnila ani svoju povinnosť tvrdenia ani dôkaznú povinnosť. Súd v tejto súvislosti tak disponoval iba nepopretým skutkovým tvrdením žalobcu o tom, že žalovaná v čase vzniku škody mala takmer trojročné aktívne skúsenosti s vedením motorového vozidla, porovnateľného s motorovým vozidlom, ktoré viedla dňa 02.02.2022. Súd považuje takto zistený rozsah skúseností žalovanej s vedením motorových vozidiel porovnateľných s vozidlom, ktoré viedla pri škodovej udalosti dňa 02.02.2022 za dostatočný na riadne a bezpečné vedenie motorových vozidiel a takýto rozsah skúseností žalovanej podľa názoru súdu žiadnym spôsobom neodôvodňuje moderáciu uplatneného nároku na náhradu žalovanou spôsobenej škody. Žalovaná súdu netvrdila a taktiež žiadnym spôsobom nepreukázala akékoľvek okolnosti súvisiace s jej skúsenosťami s vedením motorových vozidiel, ktoré by odôvodňovali uplatnenie mimoriadneho inštitútu upraveného v ust. § 450 OZ, ktorého aplikácie sa v prejednávanej veci domáhala vo svoj prospech.

88. Žalovaná neuviedla žiadne tvrdenia ani ohľadom vedomosti a súhlasu žalobcu k „zapožičaniu“ motorového vozidla žalovanej a ohľadom týchto skutočností súdu nepredložila žiaden dôkaz. Z vyjadrenia zástupcu žalobcu vyplynulo, že žalobca nemal vedomosť o tom, že žalovanej bolo umožnené viesť poškodené motorové vozidlo. Súd tak nezistil žiadne okolnosti „zapožičania“ motorového vozidla poškodenej, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 450 OZ.

89. Pokiaľ ide o osobné a majetkové pomery žalovanej ako okolnosti odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 450 OZ, k týmto žalovaná uviedla, že je študentkou vysokej školy a nepoberá žiaden príjem. Ohľadom týchto tvrdených skutočností žalovaná súdu nepredložila žiaden dôkaz, pričom ohľadom tvrdeného statusu študenta žalovanej jej zástupca na pojednávaní uviedol, že nepovažuje za potrebné preukazovať túto skutočnosť. Súd tak nedisponoval žiadnymi preukázanými tvrdeniami o aktuálnych osobných a majetkových pomeroch žalovanej, ktoré by odôvodňovali moderáciu žalobcom uplatneného nároku, či úvahy o aplikácii ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania z tzv. sociálnych dôvodov. Pokiaľ by žalovaná argumentovala tým, že jej osobné a majetkové pomery preukazuje vyplnené tlačivo, ktorým dokladovala svoje pomery za účelom oslobodenia od platenia súdneho poplatku za podané odvolanie, k tomu súd uvádza, že pri meritórnom rozhodovaní bolo nutné vychádzať z okolností aktuálnych v čase vyhlásenia rozsudku. Uvedené tlačivo obsahovalo údaje aktuálne ku dňu 29.04.2024, teda v žiadnom prípade súd ku dňu vyhlásenia rozsudku nemohol vychádzať z deklarováných a v súčasnosti neaktuálnych pomerov žalovanej z obdobia pred takmer 1,5 roka pred vyhlásením rozsudku. V neposlednom rade treba poukázať na to, že žalovaná v predmetnom tlačive deklarovala predpokladaný termín ukončenia vysokoškolského štúdia ku dňu 31.06.2025, teda k dátumu predchádzajúcemu vyhláseniu rozsudku, pričom súd nemal aktuálny status žalovanej ako študenta vysokej školy za preukázaný, a to vzhľadom na to, že zástupca žalovanej na pojednávaní nepovažoval dokazovanie tejto skutočnosti za potrebnú.

90. V súvislosti s povinnosťou strán predložiť súdu skutkové tvrdenia a tieto relevantné preukázať súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 21.01.2015, č.k.: II. ÚS 38/2015-17, v ktorom ústavný súd uviedol: „V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že konanie o zaplatenie sumy 95 905,50 € vedené pred všeobecnými súdmi, v ktorom sťažovateľ vystupoval v postavení žalovaného, je typickým sporovým konaním, pre ktoré platí dispozičná a prejednacía zásada, to znamená, že účastníci sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba

priaznivé dôsledky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí. Ak účastník neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, ako aj zo skutkových zistení založených na zhodnom tvrdení účastníkov.“.

91. Civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti), teda procesných následkov toho, ako keby bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 24/2019 z 9. júna 2020)

92. Súd v kontradiktórnom civilnom sporovom konaní nemá povinnosť ale ani oprávnenie dopĺňať skutkové tvrdenia a vykonať dokazovanie nad rámec tvrdení a dôkazov predložených, resp. označených sporovými stranami a nie je úlohou súdu konštruovať skutkový stav bez procesnej aktivity sporových strán, a tým niektorú sporovú stranu zvýhodniť oproti druhej strane. Nakoľko žalovaná relevantne netvrdila ani nepreukázala existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 450 OZ, ktorého aplikácie sa v prejednávanej veci domáhala a súd takéto dôvody v konaní nezistil, súd v prejednávanej veci toto ustanovenie neaplikoval a neznižil žalobcom uplatnený nárok.

93. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

94. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

95. Žalobca listom zo dňa 29.04.2022 vyzval žalovanú na uhradenie sumy 10 435,10 eur titulom náhrady škody vzniknutej na motorových vozidlách žalobcu. Vo výzve žiadal, aby žalovaná úhradu vykonala najneskôr do 15.05.2022. Prvým dňom omeškania žalovanej so splnením dlhu je teda 16.05.2022. Žalovaná tým, že si nespĺnila svoju povinnosť riadne a včas nahradiť škodu, sa dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10 435,10 eur od 16.05.2022 do zaplatenia.

96. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP stanovuje, že lehota na plnenie je vo všeobecnosti trojdňová a plynie od právoplatnosti rozsudku. Žalobca v podaní zo dňa 04.06.2025 navrhol, aby súd zaviazal žalovanú na plnenie v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd rešpektujúc prejavenu vôľu žalobcu a nezistiac dôvody odôvodňujúce stanovenie dlhšej lehoty na plnenie uloženej povinnosti, zaviazal žalovanú na plnenie v žalobcom navrhovanej lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

97. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené súd nepovažoval

za potrebné sa vyjadrovať k ostatnej argumentácii sporových strán, nakoľko tieto argumenty boli pre rozhodnutie v merite veci bez významu.

98. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

99. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

100. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

101. Súd nevzhladol v prejednávanej veci žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by žalobcoví náhradu trov konania v rozsahu procesného úspechu nemal priznať a ani ich nikto netvrdil. O trovách konania preto súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko súd uplatnenému nároku žalobcu vyhovel v plnom rozsahu, priznal mu voči procesne neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.